

“ஆதீமஸாந்தியம்”
“ஜனபாயம்”
2009 ஜனவரி 1 ஆம்.
வியாழன், மார்ச்சு 17
கிதழ். 3

பூஜ்யஸீ சத்ருகு துளி பாபா

“ஆத்ம சாந்தியும்!

“ஐயபாயும்!!”

2009 ஜனவரி 1 செக்.

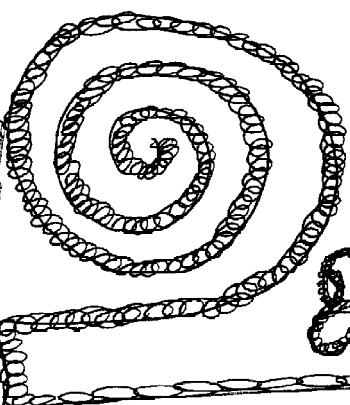
வியாழன் / மார்தலை 17

இதழ். 3

பொருளடக்கம்

1. ஜனாபாய்-----92
2. யூபாதநமஸ்காரம் பற்றிய ஓர் சிறிய விளக்கம்-----154

எல்லாம் நீ!

ஜெபம்!

அவறுக்காதவே வாழ்க்கை ஓர்
 காரணியினி் தனத !!!!!!!
 அன்று ஆறாட ஏகாநகரி!!!
உடம் பண்டாபியுரம்!!!

சுந்திரயாநாநகரியில், பக்காருத் பாகவகரமுல்

லகடிக் கணக்கில், சுட்டிய நிலையில், ஆனந்த
 களிப்புடன், ஜேஜே தியேட்டல்!

லஜய ஹாரியேட்டல்!!

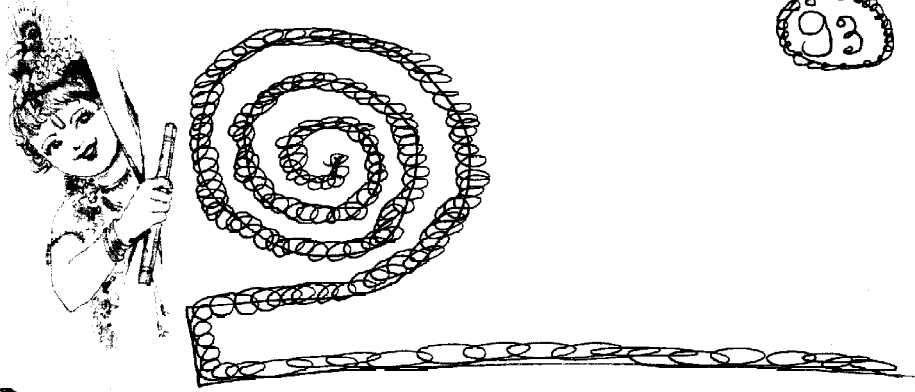
பாண்டிராங்கியேட்டல்!

பண்டாபியேட்டல்!!

என்கு கோஸம், வாசியினந்த அடியை குவிக்கது.

லஜ்ஜை போக வேண்டாமாது.

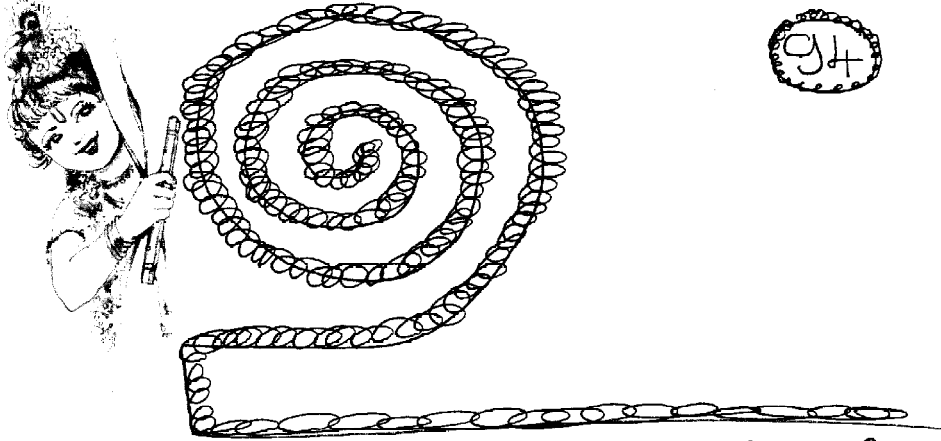
நுகராதைய சேவகையை காவிலி கட்டுஎன்யர்.

விட்டல் :- விட்டு + அகல் = விட்டல்
 அதாவது, மண்! மொண்! மெண்! எந்த, இந்த
வேளாமை-யை யும், **விட்டல் அகல்!**
 என மொ டுள் ய டும்.

பக்தர்கள் :- ஸ்ரீபகவானின் பக்தியில் சூட்சுமவர்கள்
பாகவதர்கள் :- ஸ்ரீபக்தர்களின் சேவையில் சூட்சுமவர்கள்

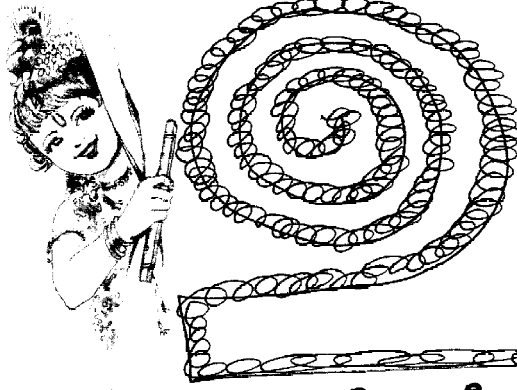
இந்த உட்படவிகளில், ஓர் குடும்பம்!
 கணவன் டெமளவி டெ ஓர் மென் குகந்த வயது ஆறு
 பக்தியில் சூட்சும வன்மை, ஸ்ரீபகவானின் குறிக்கல்,
 ஆவயம் நுகந்தந்த சூட்சும துளிகள் ஆவயத்திலும்,
 சந்திரபாதர நகி கீர்த்தி ஆம் தவ்கிடு ஸ்தீசவங்கல்,
 பக்தி! ஸ்ரீபாகவதரர் நமஸ்தாறம் டெ சீர் ஸனம்!
 மந்திரம் எம் **விட்டல் வன்மை!** ஆவி ள்கன
தர்ஸன பாக்தியம்! சூட்சும க் கெரண்டு, ஆவய
 ஸ்ரீபகவானின்! பிறகாடு ஸூட்சும நுகி கெரண்டு,
 ஐந்தாமீநாள், தவ்கிடு ஐனருக்தியம் பட, இந்த
 மாயினர் மெயும்? சூட்சுமயம் அப் மென் குகந்த
 கெட்கிடுது?

குடிநீரைத் துடிக்க:— அம்மா! அம்மா! இனிநாமம்,
எங்கு செல்ல வேண்டும்? ஏன் செல்ல வேண்டும்?
துடிக்க:— குடிநீரைத் துடிக்க! இது! இனிநாமம்,
உனக்கு வேண்டாமா? இங்கு
வந்து, இங்கு தினங்கள் ஆகிவிட்டன
பந்தவரன் தரிசனம், ஆங்கு ஆகிவிட்டது.
எனக்கு, உனில் எவ்வளவு வேலை, இங்கு கிறகு
கொடியமா?

குடிநீரைத் துடிக்க:— அம்மா! உங்களுக்கு வேலை
என்றுகொண்டு, குடிநீரைத் துடிக்க? உங்களுக்கு,
வேலை, குடிநீரைத் துடிக்க இல்லை. விட்டல் விட்டல்
என்று, சும்மா இங்கு போறதும்கு இல்லை.
நீங்கள். இங்கு, உனக்கு வேண்டாமா?
நான் இங்கேயே, இங்கு போகுகொண்டு.

அம்மா:— (அங்கு கெட்டு) இது!
பேசுகொண்ட பார்க்குகொண்டு? இங்கேயே இங்கு
கொண்டுகொண்டு? ஏன்? இங்கே கொண்டுகொண்டு
வேண்டுகொண்டு, அம்மா, இன்னதென்று
கொண்டுகொண்டு கொண்டுகொண்டு? இங்கு
பேசுகொண்டுகொண்டு? (இது கிடைக்காது)

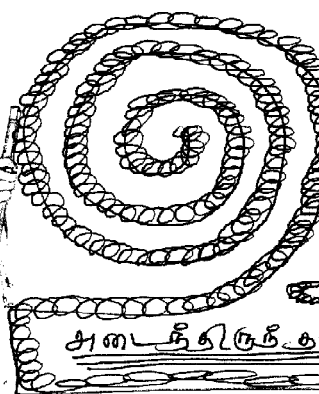
ஐதை :- எங்கியணி தாண் கொடுமயான்
நீங்க லாங்கே! என அடம்பிடிக்கடி அந்த
ஐதை என்னை ஆனந்த!

அம்மா :- யாங்கே தோடி யாங்கே தோடி
வொங்க யுள்ளிக்கு, செல்லம் கொடுக்காதே
என, அம்மயே சொன்னேன். கேட்டோடி
இனி வொங்க யாடு! வொங்க யுள்ளியாடு!
என அடிக்கடி கொண்டு டாண்டாய்

அம்மா :- என்னடி ஐதை? அடம்பணீரே?
இங்கே வொங்கே, யாரி கிடுக்கா? இங்கே யாடு,
நல்ல மனுசா கில்லேடி.

ஐதை :- வொங்களுக்கு, அந்த கவல வேண்டாம்.
அந்த யாண்டு ரங்களை! எனக்கு தந்தையம்!
அந்த நடுமாயியே! எனக்கு அடியம்! ஆயார்களே.
அவங்களுக்கு தில்வாத கவல, வொங்களுக்கு
நீங்க லாங்கே! எனக்கு; **ஆணத்தாரமாங்க!**

கந்தை தாய்! இதைத் தருவிலி :- என்னடி சொல்லே?
இங்கே எங்கே இருப்பே? எங்கே யடுமே?
எங்கே? எதைத் துணியுமே? யாடு வொனி யுள்ளியா?
என அம்மாட்டாடு நெய்யாக யுவம்மியுள்கள்!

96
 நம ஜனு! முன்
 திருஜன்மாவியல்
 ஸ்ரீமதவான் கரட்சியல்
 ஸிபரிசுஷ! அடிக
 வரக்ஷை பெற்ற தன்
 மையார், கிச்சுளிமாவியல்
அத்த நிலைய
 அடைத்திருக்கார் தொடமை.

அவ்வாறு சூர், அயயஸ்த குரவ் கேட்குது
 அருதில், கூட்டத்தை விவக்கிய யம், சூர்
 ஸ்ரீமதவான் வந்தார் வந்தவர், அத்திருநகை
 ஜனைய! இக்கூது தம்மார் பேற கு, அரினத்திக்
 கெண்டார் அயர்நாமர்

ஸ்ரீ நாமதேவா! தம்

ஸ்வரகிஜி:- எம் ஜனைய! எம் பாண்டு ரீகந்
 யார்த்திக் கெண்டார்நம் நீவிகந் தவலி இலீவாமல்
 செலீவரம்.

குநீகை:- ஐயர தரவிகந் யார்?
 ஸ்வரகிஜி:- யாம் பாண்டுரங்க தரவந்.

அவனன்றி யாமீ இலீவெ அவனன்றி உலகம் இலீவெ.
 அவனன்றி உலக ஜீவர்கருவ் இலீவெ அவனன்றி
 உலக தியக்க குவ் இலீவெ அரினத்தை யும், தருநி
 யோடு ருஷிக்ஷை எம் பிர்ய! இக்கூதுநகைய
 கைவிடாந். நீவிகந் தவலி இலீவாமல், செலீவரம்
 ண அம்மாதா! யிதா! கிருவருகீரும், சூரியார
 நிவியல், அமரகுரவம் செலீவ் அயர்கி
 யயம் இலீவாமல், அனுப்பிவைக்கார், ஸ்ரீஸ்வரகிகந்
 அயர்கி சென்ற பிற், ஜனைய யார்த்திக் கேட்கிருந்?

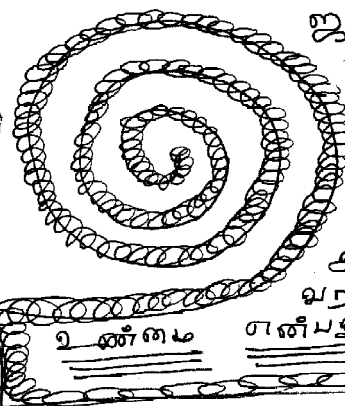
சங்கடவே தெய்வ
கிருமையினால்
அயன் லாசீசில்
முதன் குதவாகவே
குரு மஹராஜ்!
என்ற **அந்த**
வாங்கி கியல்வாகவே

வந்தவம் அது அயன் சூர்வ மண்ணிய சேர்
நீயகவக்தரீஸைமே கிளைந்த தனிமய யானம்
முடிந்தது

நீஸ்வாமிதன் :- தெரகந்தே ஜை! உனக்கு
பயமே கில்லயா?
ஐ :- ஆகலில், நீஸ்வாமிதன் குக்கு. புண்ணி பு
யிடெ, மாத நமஸ்காரம் செய்து விட்டு அருகில்
பயமா? எதற்கு பயம் வேண்டும்? தாங்களீர்
கிருக்குமீ போது, எனக்கு பயம் எப்படி வரும்?
நீஸ்வாமிதன் :- எம்மை! கியீயோதுகாடுன,
ஆதன் அறையாதயார்கீகருமீ? பிறகு எப்படி, யாம
கிருக்கும் போது, பயம் வருமா? என்கிறுபே, கிது
எமக்கு, புரிய வில்லியே?

ஐ :- என் குருமஹராஜ்! என

சிரமச்சிக் லை போது, நீஸ்வாமிதன் கிடையாதிக்கார்.
நீஸ்வாமிதன் :- என்ன சொல்லீடுற தெரகந்தே?
குருமஹராஜா? கியீயார்கீது, எப்படி உன்
வாக்கில், சரமமாக வந்தது?
ஐ :- அதுதான், எனக்குமீ புரிய வில்லி, குரு
மஹராஜ்! தாங்களீர் கண்டலம், எனக்கு அப்படி
கொணுது, அயீவா அகான்.

ஜெருவினீஸ்கீதிய
 வாகீடு எய்யடி
 அநம திறது
 என் குறி? உடல், உலக
 உறவுகளை! விடலாம்
அவன் உநீடு
 சிறக உயண் ணம். அய்யடி
 உறவினிய யானல் நகலிவல்
 உண்மை என்பது மொடியாகி விடுக.
 உதரடலும்.

98

ஸ்ரீ ஸ்ரீவாழகிகள் :- எய்யடி என்னை நமது குறியீ?
 முன்வின் யரினடி யம், இவ்வாக உறவு, எய்யடி
 நமது குடியும்? கிற?

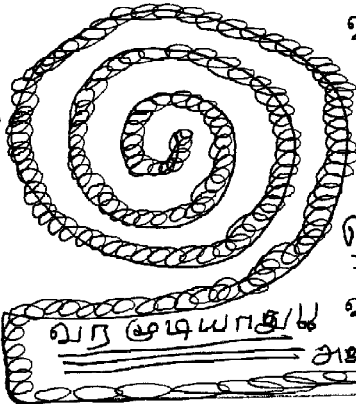
ஜெரு :- அய்யடி உறவை உயர்த்தி
 அகோ உயர்கிறீய்து **சமசுரணமாய்!**

உறவுகளை விவகாமம், உயர்கிறீய்து உயர்கிறீய்து
 அகோ. கிறீய்து உறவு, எய்யடி அவனை மொய்
 யாகவே, சரணம் உருகேன் **வாடகை!**

தாய் தந்தையரை, உங்கள் உறவு போதுமே என,
 துறையு மெருகேன். இம் **புண்டரியே!**
 என்மகல உறாக, அவன் அருளால் உறர்கிறீய்து.

அந்த இவயசு, தாய் தந்தையரை, நீங்கள் போகலாம்
 என, விடை கொடுக்க உறவுகளை **விடலாம்**

சிய. எய்யடி! உறவு உறவு. அவ்வது
 அவனை தாய்களை, என்னை அறியி கொடுக்க உறவுகளை
 இதில் ஆச்சரியம் எனின கொடுக்கிறீய்து.

உடல்! உயக்! 99
 உறவுகளை!
மெய் என்று நம்
 புன்மை அறன்
 வரமாத டாண்!
 வற கியலாது!!
 வர அடியாதது அறவே நமது உதரம்.
 அழகி உதரம்

ஐத: - அவனே தாங்கள்! சூாங்களை

அவன்! என் உணர் கிணை நீ உறவிதீ!

குடிநீரை இறவின்! கிருத ஸ்கீரிய உறவு
 கங்கி, கேட்டதும். அய்யடியே கண்ணீர் கொட்டியது.

செங்கலில் கிருமும் விடேலன், என் கிருதிருஷி
 யாந், நோக்கிய உறவு, விடைகேட்டார்?

அவன் விடையருளினான்?

என் செல்வா! நாம கேள்வி. இக் குடிநீரையின்
 விருத்தகாந்தை சந்திர உள் நோக்கி உணர் உறவாகி.

தி நோக்கி கடைவியல், என் பதி ருயற
 உதார காவத்தில், அவன் உத்தரவை என்னும், சூனி
 ஆகும். யாழ்வனம் செல்ல, காற னை உறவு இடுக்கவன்
 இயனே! என் மருடாறியே க காவத்தில், **ராஜா**
ராாமைய! அவங்கா சூ கிரு உய்.

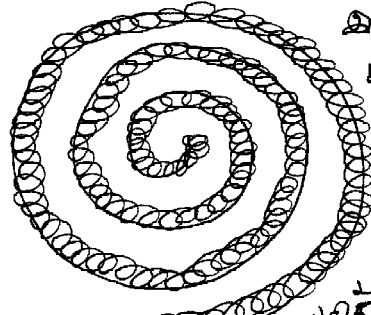
ஸ்ரீராமன்! காண
கய செலவ
மந்தாரை சீர்
தருவியாக யயன் உட
டாள். அவள் எப்படி
ஸ்ரீராமன் யயன் யமுதி
தினன் என ருலி? ஆகலில்
ஸ்ரீராமன் **கை** வண்ணம்!
மந்தாரை **கூனி யின்** மதுகை
ஸிபரிவக்தரல் யகம்யாரக்தலம். நெடரும்

100

உயிபரிதை யில், (மேல்மாடியில்) நினைந
வண்ணம், தேகய நுடடிவிருதிலுந்த, திதழ்
மந்தாரை கூனியய/எதிர்யாந்திலுக் கொண்டு
டிருநீ கோமம் அது சமயம், கூனி அரண்கையிலி,
நுடடியும் போது, மென்மை நுகர்த் தினன் யரணம்
அவள் நுகர்த் தினம். அது சமயம் - - - - -
ஸ்ரீராமன் :- ஸ்ரீமாதநகரம் மந்தாரை சீக்கிரம்
உன் நாடகத்தை, நடத்துவாயாக. யாம் வந்த
காரியம் முடிய வேண்டும்.

மந்தாரை :- ஸ்ரீயிரமோ! திராக **யமுதி**
சொல்லுக்கு, என்னை சூனாக்கு கிருவே? பரவாயில்லை.
உனக்காக எதையும் செய்ய வேண்டும் எனக்கு,
முத்தி கொடுக்காவிட போதும் கிடந்து!

ஸ்ரீராமன் :- நல்ல வேண்டாம் மந்தாரை!
உனக்கு அவஸ்யம், முக்கிர உனக்கு **நினை**
சரத்தியமரணம். தின் நெரு ஐன்யாரு நெரு உயர்
அவள் **பார்க்கவாம்** என்கோம். அது முடியும்
என சொல்லவில்லை.

கிரண்டாவதாந
கிருஷ்ணாவதா
வக்கிலி எம்
வக்கரை சுடனியாந்
சுடனா நுமிநீகீதும்
நுமிநீதம் எம்விரய
யினிநீயாடம் ஓர்
பருதி அயன் பாகத்தை
புலிநீது அயய கமககால்

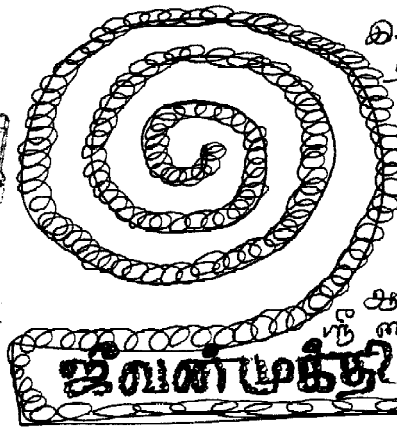
சுடனா கமம் வைதய கிருஷ்ணாநீயாந்
புலிநீது அயய கமககால் எம்விரய
புலிநீது அயய கமககால் எம்விரய
புலிநீது அயய கமககால் எம்விரய

அருத்து, துயாபரயக கடைசி, தவியக சூரம்யம்!
எம்நீ கிருஷ்ணாவதாநாவக்கிலி, கமககால்!
வாஸநைகிரவாயநீகன், கெரககீத ஓர் சுடனியாக

வக்கரை

என்று, நாம கையகீகோடு,
கோணியிருநீகான். அயசமயம், மதுரா
யுடையல், அயநிசநீகீகீகோம். அனையுளகீகீ,
சுநீகமை! வாஸநைகிரவாயநீகீகீ, எம்மை
கெளரவநீகான். எம் கிருஷ்ணாயுல், அய ருடைய
சுடனா நுமிநீகீகீ! அககானை மரதுகீகீகோணா!
ரயனா கீகீகீகோம். அனையுதம் யுநீவவிருநீகான்
கீகீகான் கீகீகான் கீகீகான்
வக்கரை: - கீகீ மிரயோ! மரகவா! மது
கீகீகான் கமவகணை! கீகீகான் கீகீகான்!
உன் மாகீகீகீகீ, எம்நீகீ கீகீகான் கீகீகான்
கீகீகான் கீகீகான் கீகீகான்

கீகீகான்: - கீகீகான் கீகீகான்!
உன் கீகீகான் கீகீகான்
கீகீகான் கீகீகான்
கீகீகான் கீகீகான்

இவ்வடி கிருஅய
 காம காவகீத
 புவீ நியரிஸ
சுனை யிறல்
 பக்தவய் பட்டவளே
 இத்த **ஜீவன் முக்தி** ஆம்.
 ஆகவே இத்த ஜன்மாவில்
 ஸத்திர கிருமய பெந்து
 மந்திரகரக ஸ்ரீமஹாநீ
 கள் சிவாநீ லா முடிந்தல்.

102

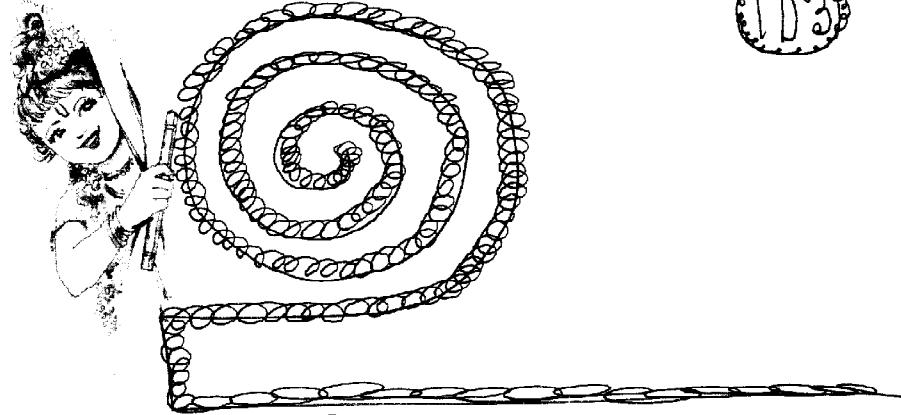
வக்கரை :- ஹே கண்ணீ ! உன் அருடயாநீவை
 பட்டயின் ஜயம் விரிவு உலா? அத்த வலி விரிவு!
 எவ்வடி கிருகீககீ ஸுருமீ?

கண்ணீ :- அம்மஹ வக்கரை! இவ்வேறு யாநீ
 அருளிறல், அது **புதுமுத்தியே** ஆம்.

இனிஹரு ஆன்மஹ எடுகீதம் பேரது, உன் உலிவிசையு
 முடிவுறுமீ. அச்-ஆன்மஹவிலி/ **ஸத்திரூ**!

தரிசனமே, **ஜீவன் முக்தியும்!**
 அயலியமீ மெறுவாமி என, சாதிக்கோம். அத்த
 வக்கரை ஸுனியே! இத்த ஆத ஆம். **விடப**

ஹே ஜனாப ஹேயாநீ பூநீயயுநீநியு
 தரிமஹாக உறாநி, அயலுநீ, இவ்வேறு கைகொகீ
 சுகவேதரன், இக்கீரை ரெனியாக, பேசுகிறாநீ.
 அயநி சித்கொநீ உறயாது என எவ்விரய துதிக்கோநீ

தேவரகஸ்யங்கி, கிரஹிதகாரீ, எஃ
ஸ்நிநாம தேவரீ. இதை அவளீ அறி யா னீ.
ஸ்வாஹிகா னீ கணீ தா னீ, கணீ னீ னா கீ கணீ
டவமீ, ஸ்வாஹிகா னீ கையே, தஃ யி தீ சீ தீ
கரஹீ காரீ, யதீ நிரி கிரஹீ து, ஞ னிய சீ ரெயீ து,
தூதீ யா வர டையா னீ, அஃ கணீ னீ னா, து டை தீ
வணீ னஃ ஆறு ரெயீ கிரஹீ.

ஐதஃ— தீ எஃ குரு மஹா ஜீ! நா னீ அ ஹீ காரீ,
தா ஹீ களீ னீ கை தேவீ வர மீ. தா ஹீ களே அ ஹீ காரீ,
யா னீ உ ஹீ களீ தேவீ து வர மீ? அ ஹீ களீ து,

உங்கே என்ன இருக்கிறது?

யா ஹீ களீ லீ டீ டீ தீ தீ வர களா தீ?
ஸ்நி ஸ்வாஹிகா னீ:— தெ னியா ரக யா வர னிய லீ கை டீ டீ

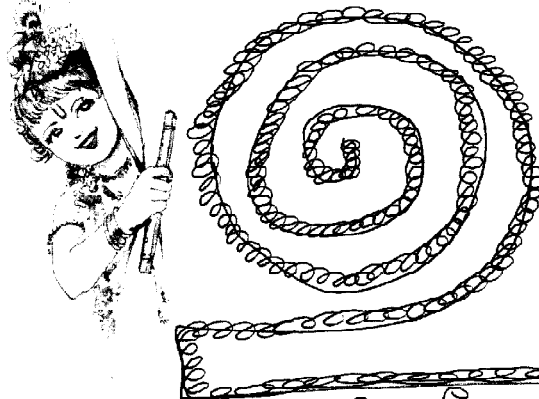
ஸீடா?

ஐதஃ— கவ கவ கவ கவ வர ன கிரஹீ வ லீ டீ டீ
ரஹீ ன ஸ்வாஹிகா னீ தீ தீ தீ தீ கை டீ வ லீ டீ டீ களீ?

ஆஃ ஆஸ்யமே நமீ வீடு!

எஃபிராயிம் வான்! **சாரண கமலமே!**
நமசித விடம் வட்டவணை! **நாமமே!**
நம ஜீவகுமாரி சயீ • அடியார்களை களம்போய்
என்று, வவக் கமல்கிலீ **காங்கணம்!**
கடிகைகொண்டு, ஒன்றைச் செல்கவில்,
ஆஸ்வாசமாக, **பேஸனிஸ் ஆக**
கொம்பலி கிருகமன் கொண்டு, உருனிய நிரியார்,
நமக்காக! அவன்! நாதிதக் கொண்டு,
நிற்கும் போது! நமக்கென்ன கவலி?
என நம் ஸீவாபிகளினி! கமல்களை குழப்பி குழை
கைகளை, பந்திகளுக்கி வண்ணம், கோவியுள்
சென்றவ் சகலகூற்றை ஆறு!

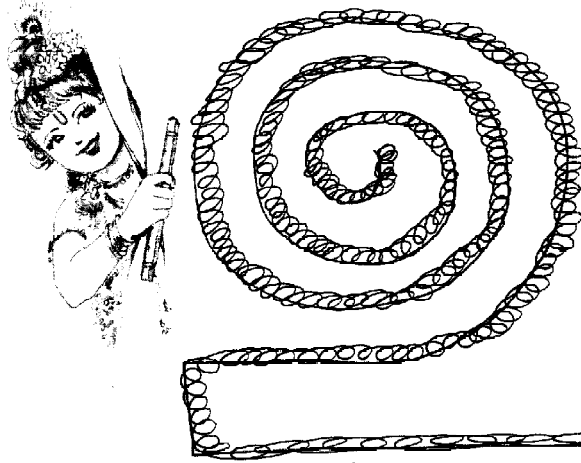

அணிகலன் உணர்ச்சி, ஸ்ரீ நாம தேவரீ! ஸ்ரீ பகவா
 னின், திரு வநியாடகை ண்ணி, பூரி படைத்தார்.
 ஐதவன் அனீருடயணி :- ஆலய உனீருய்,
 வளியி லுய், வரும் கி சுத்திச் செய்வது.
 சாணம் கிடரு, குறியிடகிடவகனி லீ ரெய் குய்.
 குறியிடகிடவகனி லீ, கோலம் போய்.
 அணிகல வளக்கெரியும், துணை தேய் துசுதேய்யு
 குறியிடகால விகனி, வளக்கேய் துய். துய்
 நாம தேவரீ! ஸ்ரீ செனீயு, ஸ்வாமிகை அனீருடய்,

நவேசுணம்! வா லீ வருய் விரடயன்!
 வந்திர விகரியுய்! குரு தேவரீ! வந்திர விகரியுய்!
 அனீருடய், அவசு உவர்த்தி, உய்யை வைய்யு
 ஸ்ரீகுரு தேவரீ!

பந்யாந சேவை!

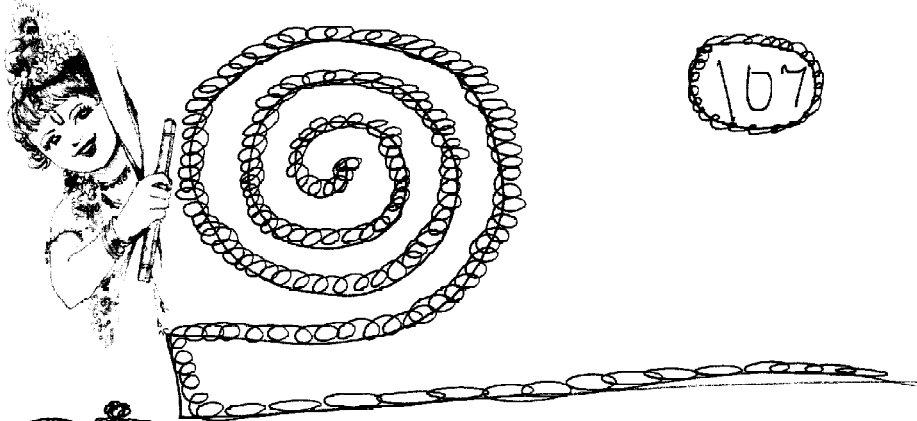
செய்யு. குரு ஜீ! என்னை ஸ்வாமி ஜீ! என்னை,
 இனய மொடியால், உருகி அணிகல தநியால்,
 அவர் அலக வயுடன் **விடயவன்!** குரு
 யாமய்யாடி, எய்விர யு நய! மகிழ் விரியு. அவனின்
 துதி ய கடை யறும்.

எம் ஜை! இய்யாது, 16 யயது பருவமீ வணீ ஆகுநீ.
 இய்யோது, ஸ்ரீஸீயாசிகநீ! அவநீ, கோலிலிவீ
 தநீக வடுவதிலீயி. தமீலீடடிஸையே, மடடடுகீ
 தொபுயதீலீ, ஓநீகீது கொடகை போடடு,
 அகீத ஓநீ அறையிலீ, அவநீ தநீகநயதீகீ கொணீ
 டாநீ. இய்யோது, நாம தேவநீடுருவதீலீ, திவருசீ
 ஓநீ அநீதமறநீ. அகீடுருவதீலீ;

- 1 நாம தேவநீ கந்தை **நாமீசேஸீடி!**
- 2 ,, தாய் **சூறையீ!**
- 3 ,, மனைவி **ராதா பாய்!**
- 4 ,, சூறையதுகூந்தை **விடடல்!**
- 5 தரஸாஜ் ஜாஸநீ **நாம தேவீ!**
- 6 நாம தேவநீ, வளநீயீய மகநீ **ஜனாபாய்!**

ஆகிய, ஆயு பேநீகரநீ. அகீடுருவதீயம் அகீடு எநீத
 விறடியும், **வறுமைவே** ஆவாஸமநீ **இருகீது**

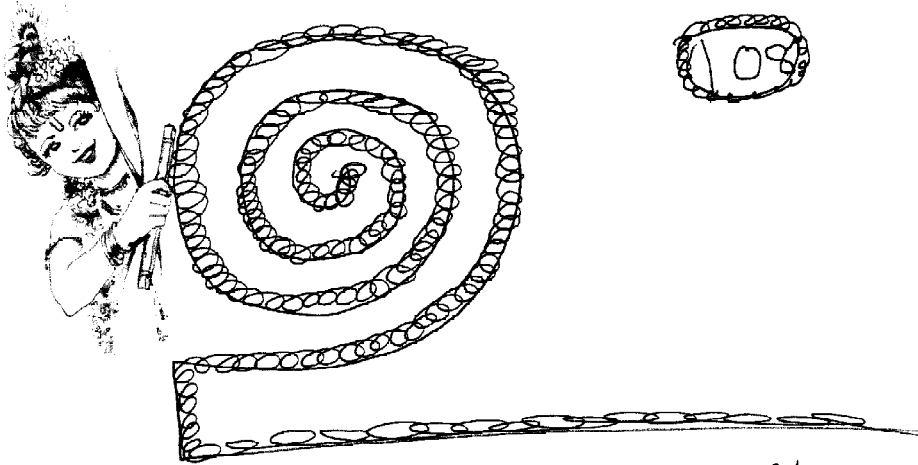

ஓ நான் • வறுமை யின் தொடுமை, தரா
முடியாமல், நாம தேவநினைதாய் ஞாயிடுகாட்சி
அதிகமாக ஓ, புலம்பி விட்டான் • மகனை
நாம தேவரை, கண்ண விரிவி • அங்கு கிரவு
பகலும் விட்டவனை **ய்யாநமே** கதியாக
என்குவது, ஓநான், எம்மான் ஓங்கி / யவந்தமாக,
விட்டிடு, அதுயி வைந்தால், வருவான் கிடை
யென்கூ, அன் திருவடியின் கீழ், **ய்யாந**

வேந்தியாக, அமந்தி விடுவார். அன்று எம்
நாம தேவரைக் தேடி, ஆவடிக்கிந்தே, வந்தி
விட்டான் ஞாயி • தருவறை யின் முன்பு
வரை வந்தவன், ஓடு இருள் மயமாக இருக்காதி
பள்ளி வந்தவன்
அங்கு நின்று கெளண்ட, அபறி அமைக்கார்.

அடே நாமா! அடே நாமா!

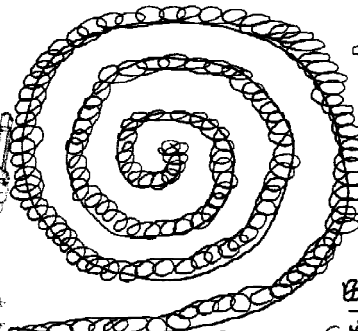
நாம தேவரை அங்கு தாய், நாமரை கண்டி அமைப்புவழக்கம்
ய்யாந வேந்தியா யி ஞாயி, நாம தேவருக்கு!
இவன் ஓல் கேட்க விரிவி. இவியாக இருந்தாரி தாமரை.

பகீத வத்சவ தத்யுமீ / பகிடு பரவறை தியும்!
 திரையா ரு வரகியமீ / திரை வகுக தத்யுமீ!
 கூயிடட குவகீடு **ரூன்? ரூன்? ரூன்?**

என ஓடோடி, வருவததகியமீ உளீள எம் பியு,
 ரெவீகரி வடடு, சலேவற திருவீகி துண். ஓல
 ஓடடமாக ஓடிவதது, அனீகை குவயீ யான், கிருகவ வீ
 கரியமீ தம். **அபய கரத்தூய்!**

வமதுவர க பநீறிய வண்ணம், எமகணீவைக் கேட்கிறனீ:
 விடடவீ: உலூளீ அருமை மாநாஜீ! அன்பான
 மாநாஜீ! தருணையான ஹரகாஜீ! திரோ வதீதோம்!
 உணக்காகவே, தாகீது நிநீகிரேமீ. எம்மை அநகீக
 மாட்டா யா என, ஏவீகித்த உவீததுகீ ரெகரணீடி கு
 தோம். உனீகுறை கரிடகிரீகீ கிரேமீ. உடனே சொல்
 கேட்டனா, தருகிரேமீ என, பாநீதுரை ரெவீது
 ரெகரணீடி ரெகிரீகீ ரெகிரீகீ கேட்டான் எம் பியு.
 வறுமையால், உளீளமீ ரெகிரீகீ குன்மையாஜு.
 பகிகீகணவால், உடலீ வரடி சோநீகீத 99 99
 சாரீ அமலீததயமீ / மனே கிராம சமீ திரை 99 99
 தனீ அநீகுகியால், கிருணீடு குபாந 99 99

ஆத்திர அவசரம்
 உன் கண்களை 109
 மறக்காமல்
 போது ஸ்ரீமதகாரி என்ற
 அறிவிக்கும் அவன்
 கருணையின் நிகாணத்து
 கருணை யென்ற நிகாணத்து
 கருணை யென்ற நிகாணத்து

ஆத்திர அவசர வேகத் தின் பயபத்யிரத்யம்!

வந்தவனாய்! என்று கண்டு கொள்ள
 குடியவில்லை.

மனம் கருண்டதன்மை யிற்று
 குறைய: யாரடாது? இவ்வளவு யரிந்து
 உளையாட்டம் யார்க்கிறவன், நீயார்?

நான்! என்! மகநீகாரன் சுயம்
 மிடடென் ந்தான் என் மகன்/ நாம வன்

சுட்டாரியா? எவ்வாறு கிடைக்காண்

மிடடவ்: - நம்மை கின்றார் என, அறிவாகி
 யுத்தி, கடைசி கொடுக்கும், நினைக்க வந்தது
 மிடடெனமே? **நான்!** கோஷம்! இய்யம் சூடம்

யடைக்கிறது போசம்? குளியம், வருஷ கரவம்!
 என்னவாடுமோ? என சுவிகீதகீ கொண்ட விடடவ்!
 குளியம் வருஷ கரவம் உதிகொண்டவன்

திங்கு உனக்கு
 னக கொடுக்க
 உருவது ஸ்ரீமகவத்
 சரீவாரிபண முய்!
 அது சூரீதிலி ஆன நூலியில்
 ஸ்ரீமத் குருவாகீகாரகிய
 பிரம்மாரிபண முய்தான்
 உட்படபிமை
 நகசம் செய்யம்
 அநுமய கொடுக்க சம்
 முடிக்கவ.

விட்டல் :- ஒளம் மகதாஜீ! இய்யெரிய
 ஆவயக்கில், குடி கொண்டுள்ள, சூரீதிலியான,

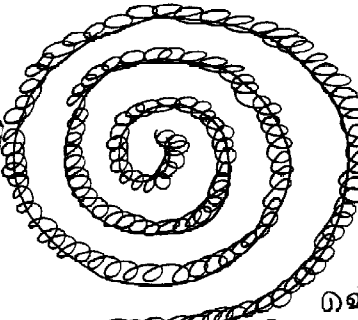
விட்டல் யாக்காரன் (என தன்னை
 அம்மீதாட்டிக்கூதனீன அறிமுகமீய வேலிதை)

குறையீ :- ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ ஒ
இந்த பண்பரியுர நதய்மம் தீகாறு?

அந்த பாணீப ராங்கப்பயல்!
நீதாறு???

விட்டல் :- ஆச்சர்யம் அளடந்தாரன்
அம்மா மா மா மா மா!

என சாரீகீதை! குழுக்கவரின, ம டீ கிக்
 கேட்கிறான், அந்த குறையீ ரனீனுய் மீதாட்டம் :-
 ஏண்டா விட்டல்? உவானீன ஒண்ணு கேட
 கிறான். உதிலீ சொன்னு உவானீன வுருளுவன்.
 இல்வேண்ணு, உவானீன வுடமாளேடேன்.

அனீசைடு ஹையிஸ்
ஆக்டிவ்! அவசர

வேக

வாசகமாவது :- இந்த
ஆனந்திகொல்லி நம்
அபுல்காசி ரவீலா வரிசு
வெம்பேணீனுதரணீ இக்கினை

வெரிய கோயில் அரணீயினை யாட்டம் உண்கி
நகலி **உண்மையானதுக்கு** தட்டி
உதரடகம்

குறையி :- ஒருண்டுவ வெளாணீனு யாரீக்கீதே

நீயுண்கி/நாணீ/உண்கி?

விட்டல் :- இன்னுநல் வற வே யாட்டம்
தொண்டோம். பரவாயில் சி. பக்கதுக்கிந்த,

இறையம் ஒக்க விரிவியாறல், நாம வேக
புறக்கதக இருக்கி, ஒன்றையன் னை எம்
விட்டவனீ! சுகாபித்திகீ கெரிண்டாண்
ஒளகீ அருமை மடக ரஜீ! நீரினை தே டகம்
பேரகி ருயே, அதை உரிமை யோடு தேள்?
யாம்பகிவீ கருகி குறும்.

குறையி :- ஒண்டா விட்டல்? இக்கினை அரணீயினை
மறவரி உரிசு, இவ்வளவு வெரிய கிடக்கிவீ,

நீயுண்கி! எம்மையறுயி! என்னடா

பணீநீங்க? உளரில் இளங்க ருக்கீடு குடியிருக்க
ஆடுகல்வி! சாம்பாடு கிவீவி! துணை னிகிவீவி!

112

தொடுக்கியுடல்
 அபுவிக்கொளியும்
 உடையுடல் மந்திரியுடல்
 குடியிருக்க...
 உண்டியுடல் இவ்வீடு தூவி
 திரியா? உவரண்குடைய ஆன்மீய அறிவாளி
 உடையுடல் உவரண்குடைய அபுவிக்கொளியும்
 உடையுடல் உவரண்குடைய அபுவிக்கொளியும்

குறியீடு :- இவ்வீடுவரும், நீ தொடுக்கியுடல் யேனினு
 உடையுடல், உவரண்குடைய உடையுடல் உவரண்குடைய
 உடையுடல் உவரண்குடைய உடையுடல் உவரண்குடைய
 உடையுடல் உவரண்குடைய உடையுடல் உவரண்குடைய

என் மனது...
 என் மனது...
 இனி உண்டியுடல்! ஜனாபாயும்! என்மனது
 என்மனது! அபுவிக்கொளியும்! அபுவிக்கொளியும்
 ஆவியும்! அபுவிக்கொளியும்! அபுவிக்கொளியும்
 உடையுடல் உவரண்குடைய உடையுடல் உவரண்குடைய
 உடையுடல் உவரண்குடைய உடையுடல் உவரண்குடைய
 உடையுடல் உவரண்குடைய உடையுடல் உவரண்குடைய

நாமக்கொளியும் :- அபுவிக்கொளியும்! அபுவிக்கொளியும்!
 அபுவிக்கொளியும்! அபுவிக்கொளியும்!
 அபுவிக்கொளியும்! அபுவிக்கொளியும்!
 அபுவிக்கொளியும்! அபுவிக்கொளியும்!
 அபுவிக்கொளியும்! அபுவிக்கொளியும்!

திடீரளம் கிங்கித
 வெளி வீதக
 நாம தேவரிங்!
 ஒரு கைய அயர்
 காய் பதிதி இசுக்கிடுளி
 மறு கையை ஸ்ரீ பாரிடு
 ரங்கன் பந்திடு சூகிடுளி
 கருணை நாம கருணை போத சூகிடுளி
 ரதரடம் உமைவரம்.

குறையி: - அடே நாமா! வாடா ஆட்கீடு
 கிங்கித பாண்டு ரங்கன் கட்டசே ரீசீடுகு! நி!
உருயிடமாடே / வொன்னை

கெடுகீதுருவான்.
 விட்டலி: - அம்மா! அம்மா! எம் நாம தேவரி,
 எங்கே அணுகிதுச் செல்கிறீர்கள்?

குறையி: - அடே விட்டலி! நீ பேசாதே! **என்ன**
 மயன் **நான்** / என்ன ஆட்கீடு
 அணுகிடுகேடக **நயா?**

விட்டலி: - அம்மா! சூமாநாயி! கிங்கித நாம
 தேவரி! உன் மகன்களான். யாமே சூவிசுதிடுகொள்
 கிடுகே. இவனி ஒருவன்! கிவிவாமல், எம்மாவி
 யாமே உண்கீது, கிடுக்க புயி! கியங்க புயி!
 முடியாடுக அம்மா? கெடுக்கம் கடுகிடுக கருணை,
 ரனகுறையிடம் கெடுகிடுக விட்டலி.

வெளக்கி அழி!
 உருவக் கழி!
 ஓர் உண்மை சாசகர்
 கிம்பமகோன் யாடும்
 யருவம் - இவன்
 ஆரம்ப சாதனையானதும்
 உவகம் யயருவதும்! தெய்வம் ஆதரிக்கவும்!
 ரிதாடும்.

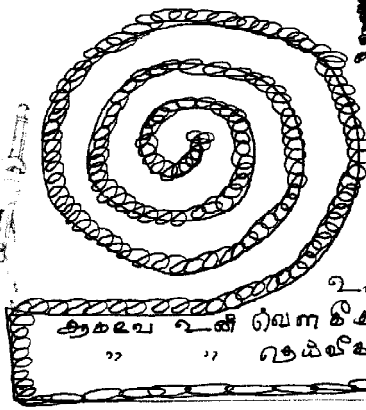
குறையி :- அபெயுயோ டா யோ / யோக் கக்
 தயனே! இவன் கிரீவாமலி, ஓனீனலே கி ருக்க
 முடியாதுங்க றியே! இவனுக்கு திரைண்டா,
 மண்ணி யிருக்கே? நீ ஓர் தெய்வமீதரனே!
 அயனுக்கு ஆகாரமெகர உத்யயகியை யோக்கியயா
 ,, மணம் கெடுதல் உறுமையைய ,,
 எங்க ருமம் கடிடம் மந்தி, யொன் தென் டை ரெறியும்
 விட்டல் இடைம ருக்கரன்?

விட்டல் :- அம்மா! அம்மா! உன் மகன்!
 நாம கேள்! எம்மை, ஓர் குடிநீதையாத் யாவநி

எய்ய, ஆதரித்து உருகருள் அம்மா! அயநி,
 நீ அடைந்தவச் தெனிய விட்டால், **எம்மை**

ஆதாரியாரியார் அம்மா! என
 எம் விடய அந்த அன்றி குறையிடம் தெரிசிறன்.

குறையி :- ஆமரண்டா விட்டல்! தெரியாமக்
 தானி கேக்கிறேன்? என்மவன் கிரீவாமலி,
 யவரனக்கு, யேறு ஆள் கெடக்கவியா?

நான் 115

கல்வாவிடில் உலகத்தில்
உள்துறை வரலாறு சூடியவரது
என வெளாதிக்கம் உள்துறை
பயமுதத்தில், உலகில்

யாம் திருக்கவி
பயமுதத்தில்? என நெடுவீகம்
உள்துறை அந் வரலாற்றுடன்

ஆகவே உன் வெளாதிக்கத்தை உலகவாயாக.
" " நெடுவீகத்தை உலகவாயாக.
புழுதிருந்து.

குறியீடு :- வளமுக்கணக்கீகாரை பேர், வெளாதிக்க
உலகவரலாறு, அந் வரலாறு கீ கொண்டு உலகவரலாறு,
அவர்க்கு, உருவகம் உலகவரலாறு, உலகவரலாறு
உலகவரலாறு? என உலகவரலாறு கீ கொண்டு
உலகவரலாறு கீ கொண்டு, உலகவரலாறு
உலகவரலாறு! கீ கொண்டு உலகவரலாறு
உலகவரலாறு! கீ கொண்டு உலகவரலாறு!

உலகவரலாறு பேர்! உலகவரலாறு! உலகவரலாறு! என
உலகவரலாறு, கொண்டு உலகவரலாறு? அவர்க்கு,
உருவகம், உலகவரலாறு உலகவரலாறு கீ கொண்டு. என
உலகவரலாறு உலகவரலாறு?
உலகவரலாறு :- அம்மாதிரி உலகவரலாறு உலகவரலாறு
உலகவரலாறு, உலகவரலாறு உலகவரலாறு உலகவரலாறு
உலகவரலாறு உலகவரலாறு! **வியாபாரம்** உலகவரலாறு
விளம்பரம் உலகவரலாறு உலகவரலாறு! உலகவரலாறு
உருவகம் உலகவரலாறு! உலகவரலாறு உலகவரலாறு

வருமவர்கள் என்மை
அனைத்தினாலியங்கி
அங்கு சென்றால்,
யாம் அவர்களுக்கே
பாரமாத்வா!
இருப்போம்? அவர்கள்
கஷ்டநஷ்டம்! துன்பம்
ஆக்கம்! தவறு செய்ய! எல்லாம்
கறநிதிநி இருவயம் அனைத்தினால்
புதுத்துவவிடுதல். அநியாயத்தில் உறந்தர் எம் மொரு
பிவிருஷம் திறந்தார். எம்மை விருஷம் உதிர்ச்சி.

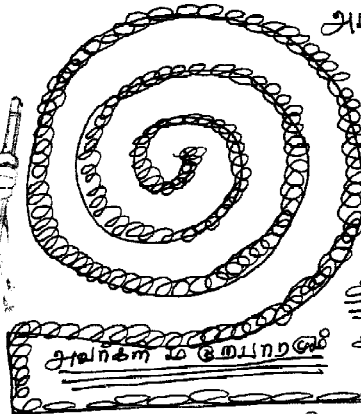
குறையி:—நீ என்னிடம் சொல்லிடு விட்டால்
புரியும் யே சந்திர விமலமாக சொல்லி?

விட்டால்—இ என் அருமை மறக்காது! என்
ஆவயத்திட்டு, படுக்காபய பசுமம்!
கட்டம்/ஆணம்! மெண்ணம்! உருவிகள்.
என்மது உன்மை யே! நடைமயம் சம்பவத்திடு,
அருக்தவாக, சொல்கிறேன். தவமைக குகன்.

1) இருவன் எனக்கீடு, அக்காமை மனை விடுவெணும்
என்று, கெட்டாள். அவன் உரின விகிதம், இர
மெண்ணி நொடீகோம். சிவவருஷகீகாவி,
அவன் இருவனிடம் சென்றது, இடி விட்டான்.
அவன் என்மீடம் உருது, இய்யம உரினவியை!
நொடீகது விட்டாயே எனது, என்மை குட்டி
கீக்கிரன். பின்னாதிவயமே உருவகிர்ச்சி.

2) இரு மெண்ணி எனக்கீடு, கணவன் வேணு மெண்ணி,
குறை யிட்டான். அவன் உரின விகிதம்!

இர ஆடவன், சென்றது உருக்கோம். அவன் சிவ கருவகி
வேறெரு மெண்ணிடம், இடி விட்டான். அய்யம், என்மீடம்
உருது இய்யம கருவகி, நொடீகது யே என, என்மை கிட்டி
கீக்கிரன். பின்னாதிவயம், ஆவயம் உருவகிர்ச்சி.

அம்மா! மாதாஜி 117
குணாயம்
ஒருவரவது என்மை
நீ வா/என அழைக்க
அந்நிய உயர்
அம்மா! என்மை அழைக்க
அவர்க்கு மனோரம் தர விரும்பும்
எனாதும்

② ஒருவரவது எனர்! வாரிசு கீடு ஒரு குடிக்கை,
 வேணுமென்று குறை யிடனார். அவர்களை,
 உரின வடையின்படி, ஒருமையனிபிறநீதான். அவன்

உறுதாரி

யினிக்குகிவிட்டதும். அவர்க
 மும், என்மை திட்டி தீர்க்கார். அவர்க மும் என்
 சூயமீ வருவனீர்.

③ ஒருவன், என் உறுமை போக வேண்டும்.
 செவ்வீகை கொடு, என் கோட்டான். அவன் விரி
 விரியினிப்படி! அளவற்ற செவ்வீகை, கொடு கோடி
 பணத்தை சூதல் போல் பாதுகாத்தல்! பணக்கால்
 தீராத சூதல்! பணக்கால் அணி! இய்யம பவயல்
 அவன் தை யிடல், பணத்தை வடயும் அடியாமல்
 ஊதல் கொள்ளவும் அடியாமல்!
 கோவியுக்கு வரவும் அடியாமல்! கொடு அவன்
 யறல், என்மை திட்டி கொண்டு குக்கி. @ன்.

ஒருவன் அருமை மாதாஜி! இய்யம பவ, சூயமீக்கை
 கீழல் வரும், பக்கீகர் கர் எ.ந, செவ்வீகை கொடுபவர்
 அறிவரும், உரை ஒரு, எதிர்பார்ப்புடன் **இது**
வேண்டும்! அது வேண்டும்! என் கோட்டு கோட்டு

ஆடிக் காளீநின் 118
 இவயம் பஞ்சின
பந்திவ விடும அம்மன!
வேணீமம்! வேணீமம்!!
என்து கஷ்டங்கி
இஷ்டம் பட்டு வரங்கி
 எகலிக்குக்களே அம்மன நெய்த்விட்டல்
 யரிவோடு கூறுகடுன் முடிந்தலம்

தூய அயன்நையியம்! மறை

சுஞ்சவக்சியம்! டிக் கம் பட்டு அயன்கள்,

வாக்கால்! துஷ்ட துறக!

இஷ்ட பீயட்டு! வாங்கி! வாங்கி!

எம்மை, தருணியே கிலீவாத கடவுள்! என் தூய்நி
 அதன் கர்மநாயம் நயருக்கி வகாசிகுரர்கள்.

தூய்நி எம்மை, எய்நுக்கிருர் கள்! அம்மன!

இயம் வசுமாய வசுமம்! ஜனநீகரிவ்

ஒருவனவது **நீ!** வேணீமம்! என்மே, உன்

பாதம்! தர்ஸமை வேணீமம் என்மே,

நீ ஒருவன்! வாக்கால் யோசும், என்மே,

எம்மை அநுமியதில்லையே ஏன் அம்மன!!!

எம் யொருள் வேணீமம்! யாம் வேண்டாமம்!

அண்பர்க்குக்
 ஓர்சந் தேகல்
 வரலாம்.
 அநாவது கந்த நாம
 தேவர் யாக்கிதர பூங்க
 ய் ஹி லோக யா கதேசரிடம்

119

ஞானபவம்

பெற்ற யினிசரி.காணகிவர்
 ஜீவன் ஆக்க நினைக்கெய்யம்; ஓர் ஸத் குருவின்
 கருதியம் பெய்தார்.

தொடரும்.

இந்த அவநுநிலைய, யாந்நா யா அம்மா?
உன் மகன் தவிர! வேறு எவருமே!

எம்மை விரும்புவதில்லை அம்மா!

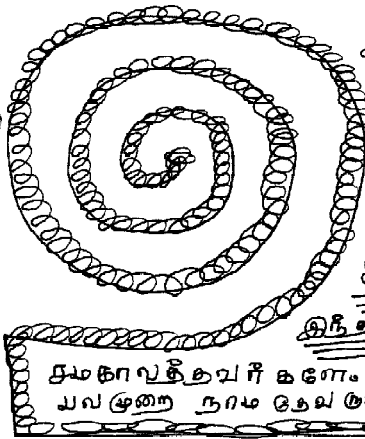
உன் மகனும்! (நாம தேவனும்) எம்மை விட்டு,
 யிளங்கு விட்டா தவல், யாம் யானமந்

று அறவைக! ஆகவர வேளம் அம்மா!
 யறவாயில் யம்மா? யாமம் அறவைககளனே? எமக்க

அம்மா! அம்மா! உன் மகன்! எவருமே இல்லியே!
 எவ்வாறும் எம் நாம தேவனானீ. ஆதல் அவன்

உன் மகன்! பெற்ற காயி யிள்கியை
 தேடும் போது, இல்லியனியு கூற, எமக்கு என்ன
 கருகிகருகிறார்? எமக்கீம், ஓர்நாய் கியிடி

இருந்தால்! எம்மை அறவை யாக, விருவாநா?
 தயம் யாநியம் குணியுதான். அறவை அறவைகளனீ!

இவர் எப்படி நம்
கிணையின்
குரு ஆனார்?

120

என்ற கேள்வி வருவது
கியலி பேசும் அகன் குன்
மைமைய உணர்வீர்.

சாந்த சகலமும்
இதே மரது ஜனமும்

முகாவத்திவர் களே. இவர்கள் குருவரை குருவர்
யவகுறை நாம தேவ குடன் சந்தித் திருத்திடுகிறார்
பிரபலம்.

என சலித்த குரியால்

யாசாங்கு

குடநாத
செய்த

நடிப்பின்/குரியால்

குர்

நாடகம் நடத்தி, கொஞ்சம் பாவன குரியால்,

கவர்சரிமும் குடவிடலான் வம்பிமம்

குணம் தாயுள்ளிய்காரனே? அயனாவிடாக

குடிய விரிவும் அயன்கண்களில் பிரிவ ரஞ்சு மையினி,

யாசககவர்சரி வகுதிகரைபுரண்

அடாவிட்டல் நியம், என் பகன் குரண்

வந்ருவ்கரண் மரிசியா? நான் வந் ருகுக்கரத,

குத்து விளரி/குரண் டா/என் மீதீத உவரண் இயன்

உனிதம் பியரவரண் இயன் உனிடைமே, இருக்கபிடுகும்
இருவரும், குண்கிருவீகேர என், உறத்தி சென்று விடலார்
அதீத குதாபிடு குணம் மா தரஜீ

தனிமையாய்
இவ்விருவருள்

சந்தித்து **ஞான!**

உறையால் நிகழ்த்
தியது உண்டு என
மட்டு உணர்வும்
இந்த ஐன! நம் நாம தேவ
ரிடம் சேர்ந்தேர **6**
வயது குகந் தையாருள்

அவள் குகந் தையாருள் மெய்யம் வயது **50** வயதுக்கு
மேல் இருக்கேன் எனவும் உணர்வுள். தொட்டுள்.

அ இரவு நேரத்தில்
நான் தடுமையான மனது மெய்க் தது
நம் நாம தேவர் ஆல்க்கில், தியான முநீக்கியாய்,

அவனுடன் ஒன்று இருக்கார்.

நாம தேவர் உடானது, அவ் ஆரில் கடைக்
கோடியில், உள் ள சிறிய **மணி** உடானும்.

அச்சிறிய உண் ஊட்டில், வெளி சுவரில், இர்
யகூதியில், மனையாறல் சுவர் கரைத்து, கொஞ்சம்

கொஞ்சமாக, விழுந்து கொண்டு இருக்கது.
இதை **யாரும்** கவனிக்க வரில்.

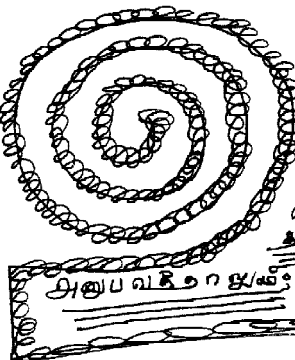
11 எம் **விட்டல்** கவனிக்கான் போலும்?

தன்கடன் அற யேனை காங்குதல்.

எம்கடன்பணி எசய்வ தே.

அதாவது? இனமே சாதகாய் பயன்படுத்த
ஸ்ரீபகவானுக்கு, பக்க ஐனையு சேடிம வாய்விளை யார்ய்யது.

பக்கனுக்கு, ஸ்ரீபகவானுக்கு! அன்பர்க் குகும்! **சேவை**
எசய்வகர்தம்.

சுக்கு நாம தேவன்
 இறையிடம் வந்தது
 நானாயிரம் தேடல்.
 இயையோ! உடையிருந்து
சேவை பலகாலம்
 என்னை சேவையின் அருவகம்
 தாயை! கேள்வியின் நூல்
 அருவகம் அருவகம் அருவகம்
 அருவகம் அருவகம் அருவகம்

என் விடவனுக்கு, புக்தன் நாம தேவனின், விடவை
 காக்கும் **ஸாமுய்ய** ஏற்பட்டது போலும்?

ஒபோடி உந்தான் விடவல். தம் சுகர் ஸனக்தை
 குடை போலி
சுக்கரக்தை உடையன், மேல் சிவ விடவான். அது
 மய்யம் மனைய, சற்று குடுத்து நிறுத்தியது.
 கிருந்தாலும், மனையின் வேகத் தூரல் கிருக்கத்
 தான் என்னை. அதை மார்டுடயுக்கு காமன், ரம்
 ஐயன் விடவன்! **4 காரங்கருடல்!**

அந்த மண் சிவரை, யானு யார் க்கும் மனிரய,
 அம்மித்தான். கிரண்ம கரங்கள், இடிக்கூண்
 னை, அள்ளி மேலே குற. கிருகரங்கள், அதை
 வாக்கி மேலே ஆதி, நிறுத்து, கியடியாக,
 சீரமைப்பியணி! சிறுமியாக நடை மயன்று,
 ஆடியும் குற வாயில், தெய்வானைமாக என்
 நாம தேவன்! உடையிருந்து உந்தான். அங்கு
 பரியகமானின்! நிறைய கண்டான், என்

வெங்கு சீர்வார்ப்பணை
குட உறுதி 123
 ஆடும் போது பக்கங்களை
இருப்பும்? இயக்கவும்!
வாருகும்! இனிவர
 தன்மையார் **வயி**யில்
 காறியத்தை பக்கங்கள் மறை
 உறந்த வந்தும் அப்படி விதை மறை
 விடலாம், சூழல்களால் வந்து வந்தும்.

விடலாம்! கோளாய் மறந்திடு முக்க வண்ணம்,
 லேயிரமோ! கருணைகரா! கருணைகீதலே!
 இந்த உயி, உனக் கெட்டுக் கண்டு? ஐயா!
 நாம தேவீ! நீ கவிய இல்லாமலி எம் பணியை!
இருப்பாத செய்கிறும். யாழ் உன் பணியை,
 செய்வலாகாதா? ^{வாருக} விடிந்தால், நம் அன்றை
குணம்! எம் கைக்கு கண்டு, திடலுமார். உனக்கெண்ண
எந்த கவியும் இல்லாமலி, **ஸர்வாம்நயே!**
 என, சிம்மர சுகமரயிருக்கா, யுகித் கெண்டலம்.
உலக! காரியம். **நாம்!** காரியமாதும்.
நாம்! பணியும், சேவையும். **உன்!** கருணையாகும்.
 உன் காரியத்தை, செய்வனே நீ செய்கிறும். அங்கு
 எம் காரியத்தை, யாழ் செய்வலாகாதா? என்கிற
 உக் கெண்டலே, கேட்டால் எம் விடலம்.

மாயா வானி நிரியல்
மயூர் வடிவிலுமி
 அன்பது தரமே சூட்சுமமாய்
 அக்கர்மநாவெ செல்து
 முடியுமணி மகிழ்வ துண்மை
 யாரீக்க முடியும் உத்தம
 ஆனிமற உரை முடியும்
 ஆறந் வானி உடையல் வறமல் எய்யமுடியுமது
 நடந்தமுடிந்த விடும் துடி அயனி ஏசயல்
 தது கந்த வலையின் அகரவயல்

வேடி முடிந்த விட்டதால், அவிவிரவருமீ,
 உடையன் உரிமே சென்றனர். எம் விட்டவனை
 வேடிமுடி அநீகவஸ்திரம்! எல்லாம் சிறிய
 ருமமாகவே கிருந்தல். அதை விட்டதும்!
 மொருடயமுதீ விரிவி. அந்த வேறு எவருமீ
 கவனிக்க விரிவி. அப்போது இரவு, மீதுதல்மணி
 இருக்கவரம் நாம தேவநினைதால் குறையி!
 அநையராயம், அமீயிட அநையதீதரளி. ஆறல்

ஜயமாவ மடமை, யாருமீ அநையதீக விரிவி.

வே கவக்கில், **யாக்கிரக்கில்** இருந்த,
 மதைய அண்ணதீதை, நொட்டி, இருந்த குயிரையு
 அகில் நொட்டி, மதையதீதமாக யினைதீதரளி கந்ததை
 யான, தாம சேஷ்டி, **வே** மடமை யினைதீதரளி

சுபுருக்க **மாவயமுடி** **வே** துறையி
 உருந்த போஷ்டி

ஜனாபாய்

ஜனாபாய்க்கியம்:-
 மெய்யிடுவோ விலடல்!
 உன் திருமை கிவீயவால்
உன்னை எண்ணிஎண்ணி
அபூகவுய்! தெனகவுய்!
 அடியாது எனியடுக ஸத்தியம்
 அக்கிரமம் எரியடி எங்குக்கு திரடக்
 திரது எனினவ்? 25
 ஏறாடம்

திரம் ஸேஷ்டி! குறையி! ஏறாபாய்! நமமகேவ்!
 வடடல்! கூடிய கையடுவம்! அந்திரவதீ நககரு
 அமர்ந்துகொண்டு, அயர்களை எப்படி, உண்டாக்கி
 என்னால்? :- ஒருவர் வாய்க்கீடு, ஒருவர் உறட்ட!
 ஒருவர் வாய்க்கீடு, ஒருவர் உறட்ட! ஒருவர் வாயில்
 உள்ளதை,
 ஒருவர் நோண்டி எடுக்கு, அபூகவாய்

கூறு! உண்ண! ஒருவர் உறட்டில் உள்ளதை,
 ஒருவர் நோண்டி எடுக்கு, அபூகவாய் **கூறு**

கூறு! உண்ண! இவ்வாறுக, அனைவரினீ
உச்சிமீட்டமுமீ! ஒருவருக்
 கொடுவர், மேகம் அகிசையிவ்வாமல் பதிக்ந்து
 உண்டு, பேராணுக்கம் அடைகுகரை.

அச் சீவனினீ
 பூநீவயுணீநியம்
 துர்மமநக 126
 மறநவேனீமம். அது
 இவ்வமலீ இசீஜீவநீ
 கருகூ உணீ மணீமை
 ணீயு பூநீவமநகவறநது மணீயகே
 மபகீயமீ மருகீமது.

இது தான், எம் நாம தேவநீ வீட்டினீ, குடையது உ
 கரடமயாமம். அன்று ஏனே, எம் விட்டயுக்கு,
 சுகாரம் சுவைக்க விலீயி. அமீயனே நாமகேயி!
 இனீய சுகாரம் போயும். அக்கவகீதை துகீதி,
 ஓர் ஓரமநக ^{ஊய்} சீவ விடு மனீமனீ, எம் விட்டலீ.
 அனீயாடூ, அக்கவீதி சுகாரம், சீவ வைக்கீயபடு
 டது. இது இவீ வகை இடுகீக?

தனி அறையிலீயடுக்கீடுகீ **ஐய!**

விட்டலீ குடுகேயி! விட்டலீ குடுகேயி! மனீயு
 ஸீமநீக்க மணீமை, துகீகம் உறநது, தனீ தனிலீ
 கணீனீர் மருகி ஓட, யுணீயு யுணீயு யடுக்கீநீ
 போயும்? சுமார் **12** மணீ அளவிலீ, நமீயிடலீ!
 மிமதுவாக மருகீ, மறநகீ மகாடீயிலீ அடுகே யனீயு
 ஐய அறையிலீயடுக்கீரம். இதை நமீ நாம தேவநீ!
 சூருவா அநீயார். வேறு எயருமீ அநீயார்

விட்டல்:- அம்மா
 ஜா! நீ எப்போது
 சாய்விட்டாய்? 27
 ஜா:- யாழ் சாய்விட்டாய்
 விட்டது
 விட்டல்:- எப்போது
 ஜா:- எப்போது சாய்விட்டாய்
 டா உமகீ கொண்டு
 விட்டல்:- இங்கு வார்த்தை
 வெறுப்படைந்து வருவதாய் இருக்கிறது
 ஜா:- எவ்வாறு? விருப்பமா?
 ருளமே

மெதுவாக, தட்டிக்கொடுக்க, தள்ளிவிட்டு விட்டல்
 எம் விரயவன், எண்ணிக்கொடுக்க, தூக்கம் உறையலி
 இருக்க ஜா! விட்டல் வருவதை உணர்ந்தாளா
 வரசலில் தின்றிருந்தே, விட்டலின்

**இரு
 திருவடி களையும்** | மெதுவாக

இருகரம் கொண்டு, யினினிய வண்ணம், அவன்
புரியாத களில், குடிக்கையை புதைக்க வண்ணம்,
குகறி அக்து, குடிக்கண்ணீரால், அவன் திருவடிகளை
அவம்பிழை எம் விரய விட்டல் மெதுவாக
குனிந்து, அவன் குடியை வருடி, குடவிய வண்ணம்
விட்டல் :- குடிக்கரம் ஜா! நவந்தானா?
ஜா! - உங்கிருமையிலே, புரணா நவமே!
விட்டல் :- இந்தென்றிவை எப்படி வந்தால் ஜா!

ஜெ: - இங்கே சூர்
 நூவன் ரக்கத்தில் (28)
 இடுக்கீழ் போது
 உங்களை ல் மீயடி
 சாம்பிட்டிய இறங்கும்
 விட்டல் :- இய்யநீளீ
 னுறாய்! பேசுவாய்! என
 எமக்கே குளிப்பே தெரியும்
 அகலவீதான ல் யாழ் அங்க
 திருவிதாயக சாம்பிட்டிய
 ல் சாதாரண அங்கே இடுக்கீழ் அகல
 போய் இடுக்கீழ் கொண்டு வரம் தொடரும்

ஜெ: - அழுதாஸ் உன்கை

பெறுவாம்! என்ருர் எம்நீ குடுகேயர்.

அதன்படி, அழுத கண்ணீரும்! தொடருதரும்!

உருக்கத்தின் கண்ணீரும்! ரக்கத்தின் அன்பு கரணம்!

உம் அருமை/ எம்முள்! திருப்பதை எம்மால்

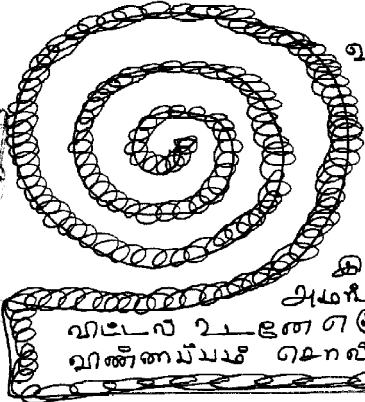
உரைமுடிந்தும் உம்மை அங்கே! இங்கே! எங்கே!

எனதேவதும்! தேடி அடிவதும்! அருளுதையிதரணை?

விட்டல் :- ஒளம் அன்கையே ஜது நூல வங்கீதைய

இனிமையாகவும்! எளிமையாகவும்! ஒளிமையாகவும்!

ஸ்சய அனுபவ! துடியிலும், சொனீயம்.

விட்டல் :- உன்னைக்
 சம்பாடல்களை
 எப்படி அடவீசும்
 இது உரித்தாகி எண்ணிட
 லாய் அந்த அனைத்து
 தை எடுத்து வந்தார்
 கிருஷ்ணன் தெரிந்து தெரிந்து
 அமர்ந்தார் கார் கிருஷ்ணன்
 விட்டல் உடனே எழுந்தார் இது சீர்
 விண்ணாய் மொழிவவரம்? உதாரணம்

129

விட்டல் :- சூன் ஐயு! உன், தூவ உரவையுள்

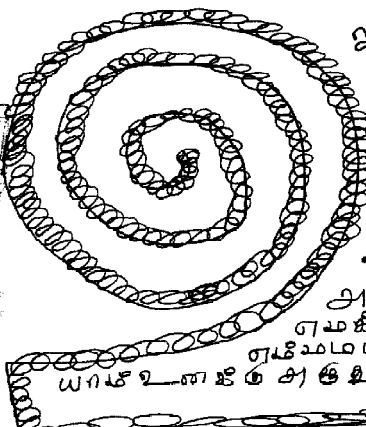
பெயர் உட்கி அருபிய்யும்! உரித்தாகி உதாரணம்
உயர்

இது :- (உரித்தாகி உதாரணம்) உரை உரித்தாகி
 உரித்தாகி! உரித்தாகி, உரித்தாகி உரித்தாகி
 உரித்தாகி. உரித்தாகி உரித்தாகி, உரித்தாகி உரித்தாகி.

உரி வாராடல்! உரித்தாகி உரித்தாகி. அரித்தாகி,
 உரித்தாகி உரித்தாகி உரித்தாகி உரித்தாகி உரித்தாகி
 உரித்தாகி, உரித்தாகி உரித்தாகி உரித்தாகி

விட்டல் :- அரித்தாகி! உரித்தாகி உரித்தாகி உரித்தாகி,
 உரித்தாகி உரித்தாகி உரித்தாகி உரித்தாகி உரித்தாகி
 உரித்தாகி உரித்தாகி உரித்தாகி உரித்தாகி உரித்தாகி

இது :- உரித்தாகி உரித்தாகி உரித்தாகி உரித்தாகி
 உரித்தாகி உரித்தாகி உரித்தாகி உரித்தாகி உரித்தாகி

ஐத :- சொல்ல
வரமே? 130
விடலில் - எமக்கு
நீடுமநகை உனக்கு
யாழ் குடிநகை
 உண்மையிலி யாழ்
 அமரீந்து உண்காநிகரால்
 எமக்கு அகூஉ மறபெயிந்
 ஏழ்மையிலி ழ அமரீந்து கொந்
 யாழ் உனக்கு அகூஉ மறபெயிடுமீ
 நெடுமும்

விடலில் :- எவ்வடிபுனை?

ஐத :- விநி உடல்! உன் அசியியை அகித்தகர்
ஸவ்வாழ்நீயே! என, உன் அகம்,
புருமையாக, கொடுக்க வில்டோமீ

அவ்வடியும்! அகன் வொருநீகியும்! உண்மை
எனறும்பிய, மனறகு! எவ்வாழ் **மனீரணை!**
என, புருமேயொடுநிடம்! கொடுக்க வில்டோமீ

இய்யோவ, விநியும்! மனறும்! கிவ்வாக
தன்மையினல் தாவ **இயக் தக்கிஸ்!**
உன் குடிநகை யாகவும்! எம்!

கருப்பிஸ்! மனறும்பியும்! இ ருத் கடுமீ
குருவின் கருப்பியும்
 ஆதவே சஞ்சல மறறகு, கடுமீ மறயவர!!!

കുറവു നൂറ് ചുട്ടു കിട്ടി
 തന്നും ചുട്ടു കിട്ടി
 ചുട്ടു കിട്ടി ഉണരവ.
 കറുത്തും

**തായ്
 അമ്പായ്!**

കുറുത്തു പരിശുദ്ധ ഉണരവ്,
 കറുത്തു നൂറ് ചുട്ടു കിട്ടി
 പണ്ടു വന്നു കിട്ടി ചുട്ടു കിട്ടി
 ചുട്ടു കിട്ടി പണ്ടു കിട്ടി
 ചുട്ടു കിട്ടി പണ്ടു കിട്ടി

വിചിത്രം :- ഭൂതം ചിത്രകാണിടക യുത! ഉണ്
 മോന്തു **വിചിത്രം** ചുട്ടു കിട്ടി
 വെറും കിട്ടി വെണ്ണ നൂറ്, ചൊല്ലു ഭവനം.
 കിട്ടി വെറും ഉണ്, നൂറ് ചുട്ടു കിട്ടി, കൃഷ്ണിയത്തു ഭവ,
 ഉണ്ണി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി

ഇത :- ചുട്ടു കിട്ടി വെണ്ണ ചുട്ടു കിട്ടി
വിചിത്രം :- നൂറ് ചുട്ടു, ഉണ് ചുട്ടു കിട്ടി കിട്ടി, ഉണ് കിട്ടി
 ഉണ് ചുട്ടു കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി, നൂറ് ചുട്ടു കിട്ടി കിട്ടി
ഇത :- **കിട്ടി** കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി, കൃഷ്ണിയ,
 ചുട്ടു കിട്ടി! കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി, ചുട്ടു
 കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി. കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി
മാവു കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി. നൂറ് ചുട്ടു കിട്ടി കിട്ടി,
ഉണ് കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി. കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി
 കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി. കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി
 കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി. നൂറ് ചുട്ടു കിട്ടി കിട്ടി കിട്ടി
 കിട്ടി കിട്ടി

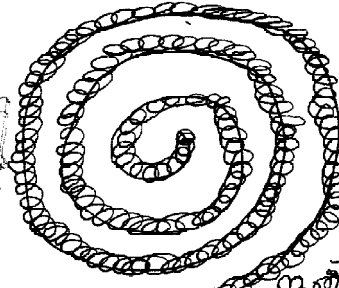
விட்டல் வாசகம்-
குந்தகாய் ஜை!
முன் கிருஜ ஸீமா விஷயம்,
மந்தகாரை & வந்தகாரை
உன் அங்கத்தான் ஸ்ரீயை
நீனியாது கிருந்தகாய் அது
உன் அங்கத்தான் ரதகடும்.

விட்டல்

விட்டல் :- அவிபடியாதல், அநீத கோதுமையை, நான் கிருவருள், அரைத்து மா வரகீடு உவரம்.

ஜை :- ஜை கண்ண! கிவீ வகேர **மீமம்!**
கிருந்தகாய் அகவீகரன், கிருந்த குறையை தேடி, நீ வந்தகாய் பேரவா?

விட்டல் :- அது போகப் போகக் தெரியும் ஜை!
இப்போது, காரியத்தை ஆரம்பிக்கவாம் என்ற சொல்லிய விட்டல், அடுத்த அறையில் உள்ள கோதுமை சூட்டையை, புறட்டி எடுத்து, இவ்வ வந்து சேர்த்தான். அங்குள்ள, வெரிய அளவின் உள்ள, திருகல் மூல அரைக்கும் கல்கருவி கல்சியம், கொண்டு வந்து போட்டான். தூள் வெரிய குட்டுவீயிற்று வெரிய குறையை ஹயம், கொண்டு வந்தான். குட்டுவீயிற்றால், திருகல் சூட்டையைக் கொதுமை சூட்டையை, வரையை அவித்து விட்டு வைக்கான். தூள் கொட்டாவி கச்சியையடி, அன்னி போட எடுத்துக் கொட்டான்.

சுதந்திர உணர்வு
ரங்கத்தி **133**
நித்யப் பிழை

சுதந்திர உணர்வு
 தாய் அமைதி உணர்வு
 ஜனாயம் இறைமையை

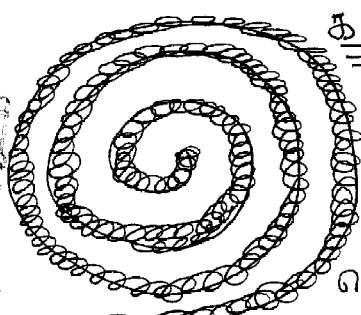
இறைமையை உடனடி உணர்வு விடுதலை

ஐயமும்! விடயமும்! எதிருமும் எதிருமாக,
 அயர்ந்த செருண்டனும் இக்களையம், சமத்தி
 யாக, மாந்தி செருண்டனும் இறைமையை!
 என்ன எண்ணுகிறீர் என்ன?

புதிய உணர்வு! **மாயா** செருண்டனும்
 அனைத்துமும் 99 வினா, அயயசமாக
 செய்யக்கூடிய வன் 99 கல்வகம் **இன்று**

சார உணர்வுப் பிழை இக்களையம்
 கரும் சிரமம் உடனடி, செய்யக் குனி என்ன?

- (A) குரு தேவரினில் சூனை என்ன?
 - (B) நம் கண்ணினில் வேறு என்ன?
 - (C) கந்த அமலியில் சூனை என்ன?
- இறை அனைத்துமும் உணர்வு?

கர்மாயை தீரு!
என்ற ப்ரீதகவான்
முடிக்க உயர்மீயின்
குடி வினையின் (கர்மாவின்)
பிழைப்பான மாயாமணி
செய்நீக்கி வடுவார்.

134

முந்தைய ப்ரீதகவானின் சரிவரம் பிழைக்க உண்
பிழைக்க உண் பிழைக்க உண் பிழைக்க உண்

கருவியும் திருவியும்!
இனைய, செயல்படும் பேரது, அநாத
வாங்காரியும்! வரியாரியும்!

கருவியும்? கருவியும்? கருவியும்? அவர்
கருவியும் கருவியும்
உணர்வு உணர்வு உணர்வு
உணர்வு உணர்வு உணர்வு
கருவியும் உணர்வு

உணர்வு - கருவியும் உணர்வு
இதழ் நீதே! உணர்வு
உணர்வு உணர்வு உணர்வு
உணர்வு உணர்வு உணர்வு

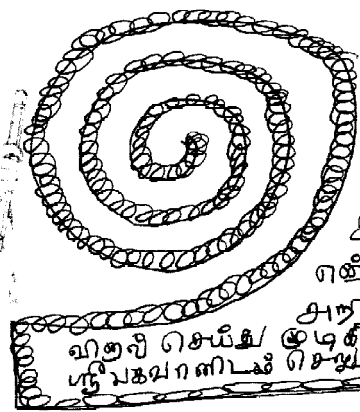
உன் குரு அனுபவம்
 பியவே யாம்
 வந்தேரம் என்ருள்
 விட்டலி காரணம்
 விநாயக முடிக்க
 அவன் வந்தான் விநாயக
 முடிக்க தன்மையால் புனம்
 வேசா நைம் புனம் வேசா நைமையால் குரு
 அதை மறந்தேறக்கி விட்டார்.

அவன் எங்கே பாடினார்? அவன் பாடவைக்கோன்.
 ஆனந்த வாழ்வை, ஆகாய கங்கை யை,
 கிருகன் கனி யை, குறை யான குடியை.
 அதை, மிச்சை யிடு கிருந்த, மனமே கரைந்து,
 கரைந்து, அகந்தை, கொண்டு தேய்.

அவள் யடகட்டை | எய்த
 ஆறன்.

எம் விட்டலா! அவன் அவன் கருத்தை, மனவாக
 பற்றி எடுத்து, திருகலின் **முனை!**
 மீது, பற்றுடன் திகழ யில், ஆட யுக் கிணை.

சும **அயகரத்தாள்** | அவர்கையை
 மெதுவாக பற்றினான்.

சுர்மாவின் மாய அறைக் கும் நியை எம்படி என்ருல்? ஜீவனின் சுர்மாவை மனம் என்ன சூடக மக்தால் கியங்கவைத்து விதி என்ற ஸ்ரீபகவானி அஃ-ஜீவனி அநியாவளி என் கும் மாயா விரவி செய்து சூடக மும் = அகனி ஜீவ ஸ்ரீபகவானிடம் செய்து மும் சூர்வாநியை மாயாவும்

36

அம்போது திருகலின் மூன்றாயில் பற்றும்!

நுடியல், ஜீவனின் வவக்தரம்! திருகலி

அசைக்கும் நுடியல், எம் விடலினை,

அபய கரம், கிரீமகலி; அசைக்கும் பாவனை,

ஜீவனமடவ ரகநியம்; அசைக்கும் நியை, ஸ்ரீபகவானிடமடவ

என்றும்; அநிய யேனும் அஃ-ஜீவனி விரவின் அநியமடவ

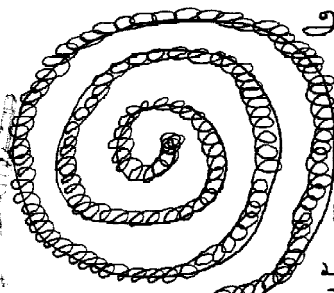
அ) அஃ-ஜீவனி ஜீவனாவின் கும் கோது

கூண் ஸ்ரீபகவானி, கோதுமை யாகிறது.

ஆ) திருகலின் மூல் பாக சூர், அடிப்பாக சூர்! பண்ணிய, பவமடவ கிறது.

இ) அஃ-ஜீவனி சூர் வாரியை! பண்ணிய சூர்மை யாவும்.

ஜனாபாய்

அழகதால் உன்னை பெறலாம்.

இக்கவியகம்!

137

உருக்கத்திலும் யும்

கண்ணன் பெருக்கீகலை

மறைக்க துடிக்கிறாய்

அவ்வகைய **கீருபாயினால்!**

மேலே சென்றால் கிரணீ தையுள், இல்லாமல்
அத்தீகீதும் பெறாமல் மையுள் மகவரன் குறிக்கினால்.

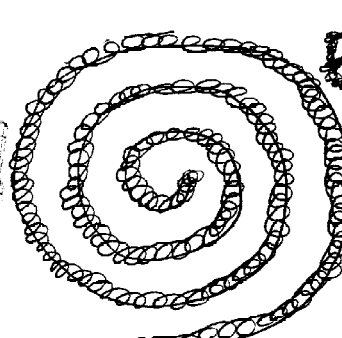
இச்சமீபவம் நடக்கில் முன்
பூர் காரியம் நடந்தது.

தமீகணீ ஸீரால், யநீ யாக சுகீகி செயீக பின், சூது
எழுந்த, எம் மிரய யை, சூரீந்த சூரகீகிடுகி.

ஐது :- ஸூயிரயோ! கமல நயது! கிது என்ன கோலமீ?
வநீதிரமீ எலீலாய், நனீந்து குலோந ரமாத அருக்கீகறகே,
இவீயிரயலீ கிரக்கீதல், சூவ சூரகீகி அலீவவாயுக்கீகீ.
இதை கத்தீகி, உவர யைலீ பேரமீ. வேறு வநீதிரமீ
மாறீந்தீகிகரகீ.

விட்டலீ :- யமீ அணைவகூகீடு, வேறு மாறீறு
வநீதிரமீ, எது யைகீகிடுகீகி முயீ சூது?
ஐது :- எம் மிடமீ வேகீகிடு அங்கவலீ திரமீ சூது?
எமீயுடயைகரணீ உணீடு.

விட்டலீ :- ஆகர! ஆகர! யுடயையா? இதை
யுக்கீகிய, மாணமீ காகீகீகீ, வநீதிரமீ வேறு ஏதுமீ அலீகீ.
கேடுகீகீகீ, எம் கோய கைகரிடமீ, அங்கீகரி யுடயையு
யாமீகி, அணீந்தீ சூடு மாறீயீகி,

கருணை யை
 வெறுக்க காவல்
 ஆடுமீ. வேறு
 எந்த சாக்ரியமீ
 பலன் தராது என்பதை
 நகீதமீ. உருகி
 அழுத போது உள்ளமீ

38

மனம்புலி
 தூய்மையாகியது. தொடவல்

எத்தனை ஆனந்தம் உதரியமா? அது உன்னுடைய உடன்கரணிகளால், திடீர்த்திடீர் செய்து கொண்டு, எத்தனை ஆனந்தம் உதரியமா? கொடு! கொடு! உண்புடவையை என்னு அயசரணாக, அயநீ கொடுக்க சூரியுடவையை அணந்தி கொண்டு; மேலே போடாமல் அந்த

ஆவரணங்கள் | எல்லாம் கச்சிந்து இர
 சூரியாக (இதற்கு உதரியமாக நிதியாக) உத்தியவிடத்
 அவன் கொடுத்த

கந்தர்ப்புடவை
பட்டாடை | எழைக்கித்து, **புறைய**

மேலே அந்தினை கொண்டு அந்த மனமுடவையை
 இவ்வாறு உதவியும்.

முன் சொன்ன நிதியில், **வழி** | அந்திந்து,
 அடியு உதிர்து. மறவு உவகி முடிந்ததும், கொடுக்க
 நினைந்தே செய்ய வேண்டி என்னுள் என் விட்டல்.
 அயனும், சூர் கந்தலி யாரையு, உரிக்கொள். மந்திரி

யோனியு மென்மை

சுகந்தம் வலி

199

வினைகள்!

மலிமாம்/சூழ

தொழில் இல்லை

ஒருநிலைநிலை யவனிக்குவதென்று
சாதிக்கையுள் அவை உருவாக
யாழல் நிறைந்தவையென்கொள். முடிந்தது.

(துணியை)

கந்தல் கனிதல் யணையாக, வைத்துக் கொண்டுள்ள
ஒருவாயை நீட்டித்துக் கிடைசெய்யாநீதி
குந்தவன் போல, உடனே அவ்விருதிருவடி
களையல், துடைமீது/வைத்துக்

கொண்டு பாபந சேவையை

உறுப்பாக செய்கிறார்.

குறியீடு:- துடையின்கீழ், பாபந!

வைக்கப்படுவது என்கொல்/ துடை என்கொல்,

அது பாபச் செயலின்/அவர்கம்.

அத்துடைகளின்கீழ், பாபநகம் யவன் குபுது,

அங்கு யாமங்கள் துடைக்கப் யடுகின்றது

என, அதுபல விஷயங்கள், உபயோக அறிவிக்க
பாபந சேவையை, துடையின்கீழ், வைத்து கொள்ளுது, உறுப்பாக

ஆத்ம ஸாந்தியும், ஜனாபாயும் இதழ் 3

ஆலிபியாள் கண்ணன்
எளிபது:- ஆலமரக்
ஞானமரம்
எளிபதாமும் ஆலிபியாள்
புலியகூட அதிபிசு
வாககிடுக்கும் அயவே
எவெபடுமான் பரிாரி நொரி
தடுக்க சூர் கிடமரக் என ஸ்மலாகிகர் நொல்
யர்.

அங்குளம் ஐது! ஆலிபி கண்ணன்! துயில்
நொளிரும், ஆனந்த காட்சியை, பரிணைத்து
பாட்டுபாடி துளி புறஜம்?

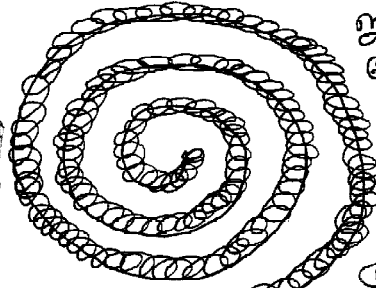
அதிகாஸ்யணி 4 ஆனது.

ஐது! ஐது! அதிகாளிகளி, ஆலய கருவை,
திறக்க ஆரம்பிக்கிறீர்கள் அதுசமயம்,
யாழ் அங்கே கிடுக்க வேண்டாம் என, நொல்
விடுகொண்டே, அயசுந அயசுமாத!

துணியையுமம் மறநீமும்! ஆலமரம் கரியசு!
எடுக்காமல்

ஐயவரீ! அக்யக்
கந்தரீ (ஆஸ) துணியுமர்
ஆடாடிச் சென்று, ஆலயம் புடுக்கொண் விடல்.

ஆத்ம ஸாந்தியும், ஜனாபாயும் இதழ் 3

இதையைப் போல்
நே, எல்லா வயது
அன்பர்களுக்கும்

140

B

பணி செயல்,
அவன் கருத்துக் கொண்
டுமீ; **கங்கணம்**
அடக்கை;

கட்டிக் கொண்டு, செங்கலில்
நினைவே

அ திகாஸியில், நான்கு மணி அளவில், ஆவய

கதவு திறக்கப்பட்டது. அர்ச்சகர்கள்/வழக்கீ
போலி, தம்பணியை, செயல் மூலம் பட்டினர். இருவர
ஸ்ரீமதயானிடம் அடக்கை கவனித்தானி. நேற்று கட்டிய
வஸ்தியை கிண்டி ஆய்வுணங்கருமீ ஒன்றிய கிண்டி

அவற்றை அடக்கப்பட்டர்.

ஏன்? ஏன்? இடிவாருங்கோ

இடிவாருங்கோ? ^{அங்கே} நமீ பெருமாளி/ நிகீகிற,

அவங்கே வந்ததை யாருங்கோ? நேற்று யாரு

கோ விவரிக்கிறது, பெருமாளி நதை யெல்லாம்,

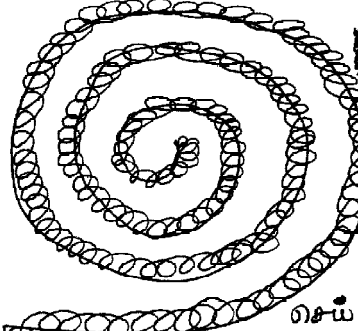
கொள்ளி அடிக்கிட்டுப் போயிட்டோ? வஸ்தியை

போச்சு! நதை நடிக எல்லாம் போச்சு! கிண்டி

எல்லாத்தையும், பறி கொடுத்துட்டு, நமீ பெருமாளி
கொறகீ கோலமா ^{அவன்} **கொண்கலமரய**
நிகீகிறதை யாருங்கோ ^{அவன்} **கொண்கலமரய**

நகை எரியடி கரப்பாநதவாள்? என்னை கோவல்

காத்து 41

நிச்சிடுனி; எம்
யிறயு! இவயிறமாண
உண்மையா இம்
ஆறல், உங்களை மனை,
சரிவாள்மீய நை

செய்ய, பின்னடைகிறது
சந்தேகமாக இருக்கிறதா? நொடும்.

எல்வொடு, பெருமான் கோவத்தைத் தண்டு,
ஆச்சரியம்! சந்தேகம்! கொண்டனர்.

இருவர் :- இந்த **கந்தஸ் துணி!**

யாருடையது? இதுவணிய கட்டைய அம்மா!
நய் கோவியகீடு, அடிக்கடி வருவாள்! அவர்
யாடு? (என கேட்கும் போது)

மற்றொருவர் :- இதுமீ நையல் கடைக்காரர்!
தரம் செய்டியினி, மகனி நாம கேள்! அவர்களை
விட்டல், வளர்மீய மகனாக இருக்கும் **ஆறு!**

என்ற, மணியுடையதாக தெரிகிறது. அவளிடையே
கிணர் ஏன் உருகாள்? எம்மடி உருகாள்? எந்தீடு
வருகாள்? ஆவயகதவு எல்லாம், சந்தேகியருக்கீ
கிறதே? பின் எம்மடி, அவர் உற முடியும்?

இன்னொருவர் :- அவள் உற முடியாவிட்டால்
என்ன? அவர் போயிருமீயர். இவருக்கீகாண்,
இவயே தொழிலம் போகீசே. செய்யுடையம்,
செய்துடல், இன்னுமீடுகரியாகவீ போல,
நிக் கிறதைய யாடு?

இது எவ்வடி நடை வயறுங்? எவ்வடி சூட்சுமமான ஓர் ஒன்றி, மனதே குமாந்திரமே காரணம் சந்திரமே அந்த குமாந்திரமே இருக்கின் பங்குகள் வங்குகள் உங்கின் அங்கம் மருமங்குகள் உங்குகள் இங்கே உங்குகளையே உணர்வுமே நிராடமே

மந்நெருருவநீ-சரி சரி! பேசியே பேசியே
 காவல் வீணாடிக்கே வேணும். நீங்க நென்றே பேசு,
 அரசன் உசம் போய், விமலம் சொல்லி, கூட்டி
 வாருவீர்கள். நரி நீக்கி, தாமம் சூசுடி லீட்டி
 டுமீ, போடுருவீ என, சொல்லி விக்க கொண்டே,
 கோயில சூசுக்கி விட்டே, தாமம் சூசுடி,
 லீட்டிக்கு, மனடெய்க்கு உங்குகளின் அணியும்.
 தாமம் சூசுடி யும், அவர் மனைவி குறையியும்!
 நுகியலீ, நிராட செனிய விட்டனர்.
 நம்நாம தேவனா, தே நெருரு மாறையிலீ, சூசுயம்
 நோக்கி செனிய விட்டனர்.
 நாமம் தேவநீ மனைவி! லீட்டி இதுன் தெர, சூசுயம்
 காரியம், மாரீசுக்கி கொண்டே குக்களின்.
 நம் இது பாயும்! லீட்டி குக்குகளை, தெரிந்து
 வாசலிலீ, கோவல் போட்டுக்கி கொண்டே குக்களின்.

கோ விலீ அதிகாரிகளே, இது முகமன்
 சூசுடி, உரவேருக்கீ. அகநீ குளீ, சூசுடி தெருவே,
 சூசுடி கூட்டி, தேசுக்கி கை மாரீசுக்கி கொண்டே குக்களின்.
 இது திகைக்களின்! சூசுடி கண்களே

நீ கெளடுக்தால் (143)

தானை, அவனை எடுக்க

அடியும்? நீ உருகி

அதைத்தால் தானை அவனை

வந்தடியும்? நாம் கொடுக்க

கத்தானை செய்கிறோம். நாம் அதைக்க
தானை செய்கிறோம் என்ற சொல்லளம்
நிறுடும்

புருவம் :- அம்மா ஜதை! நேரீறுருவம் நீயாவி!
மாண்பு ரங்கன்! இங் கே உந்தாரா?

ஜதை :- ஆமாம் உந்தாரா.

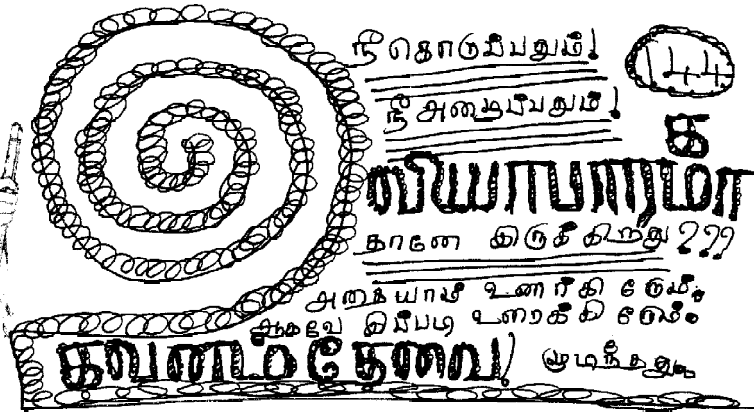
உந்தாரை புருவம் :- இரவு இங்கு தங்கி கிருந்தாரா?

ஜதை :- ஆமாம் இரவு இங்குதான், தயமை
செய்தாரா. அதிகாலை, நாஜ அணி அமாடுகிடு,
அவசர அவசரமாக, சுவயம் சென்று விட்டார்.

புருவம் :- துணிமணி! உந்தாம், அவருடைய

ஆபரணங்கள்! விட்டு சென்றாரா?

ஜதை :- அவசரத்தில் போனதால்,
சுடை துணிகளை, உவந்தீயிருக்கிறார், என்
ஆடைறைய, கட்டியிருக்கிறார். அம்மடி யே உந்தியாது
அவசரமாக
என் துணியடல், சென்று விட்டார். அவர்
துணிமணிகளை! இதை கிருக்கிறது என, அதை
உட்கீது/ வைக்கதை, அம்மடியே கெளடாக்ஷி,
அதைவர் முன்னி ரியிலும், சூழ்மடைத்தாரா ஜதை

யநீ ஒரு குவரீ:- சரி சரி/குறைவான கிருக்கைகளை.
அவள் ஆவரணம் எங்கே?

ஐத:- திகைக்கிறாள் ஆவரணம்? அது இங்கே
இல்லையே என்கிறாள்.

அந்த நடந்தது:- ஐதவுக்கு **திருட்டு** படம்!

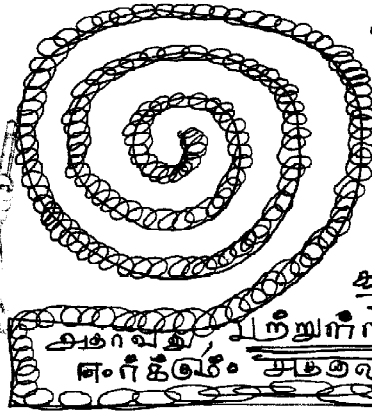
கட்டிய ஐதவு வலையில், எம் விட்டலின் சங்கீதம்.

A திகைய ஆவரணங்கள், அவள் அறியாமல்,
அக்டோகையி ஐதவு, வைக்கிறாள் எம் திருட்டு.

B அவைகள், ஐத கண்களுக்கு ஒரு நிமிஷம், தம்
மறியாமல், உணர்ச்சிகளை எம் திருட்டு.

C அழகிகள் கண்களுக்கு, அந்த அழகி அவள்
கண்களுக்கு, அந்த மறியாமல் உணர்ச்சி விட்டால்.

ஐதில் பெயர்ந்து, நடக்கியது யுக்களும்
அவர்கள்! தம் உணர்ச்சி வைக்கிறாள் ஒரு நிமிஷம்
ஒரு நிமிஷம் அழகிகள். (நீன் ஆவரணம் கட்டுமடிக்கப்பட்டது)

உரிமையுடைய
புத்தகங்கள்
அவற்றுக்கீழ்
புத்தகங்கள்

145

வலியுறுத்தல்

அந்திப்பை, தாக்காத
நிதியில், மாயாபகம்
காரியத்துக்கு எதிர்த்து.

புத்தகங்கள் மூலம்
புத்தகங்கள் மூலம்
புத்தகங்கள் மூலம்

முடிவில் **ஜம** அவன் **கருணை** யால்,
திருட்டு குற்றம் அங்கீகரிக்கப்படாது.
கிடைக்காத கருணை, தாமதமாகி விடுகிறது!

கண்புகழ் கிழிவிடும் கண்டு கொள்ளாமல் கிழிவிடும்.
இது பற்றி கவனம் செலவு செய்து என்னால் அங்கு கிடைக்காத
அக்கறை, நமக்கீழ் உள்ளது **பொறுப்பை**
அவனிடம், விட்டு விட்டால் கிடைக்காது என்று
கவனம் செலவு செய்து கொள்ளுங்கள்!

இந்த திருட்டு குற்றத்தை **விரை** முடிச்சு
பற்றி கவனம் செலவு செய்து கொள்ளுங்கள்
முடிச்சு **நாட்டுக்கு** அங்கு போகும் என்று
கவனம் செலவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

மன முடிச்சை
 ஸத் குரு! 146
 அவித்கீட்டுநியாவது-
 யந்மல கருவக்களால்,
 மன வேகத்தை அடியி
 யார்

மனசை
 எவ்வம்
 என்ற, யந உணர்வை நகர்த்தி

மன முடிச்சு நூசலா மம்.
 முடிக்கலம்

☉ நம் ஜனாபாயின் நினைவு, எவ்வடி கிருந்தது எவ்வாறு?
 எவ்வாறு நீயே! எவ்வாறு உன்னை! எவ்வாறு உனக்கு!

என்பதே **ஸத்தியம்!** என்ற நினைவில்;

திருடனும் அவனை! திருவது அவன் தாரியம்!!

திருடய்பட்டதாக கூறும், பொருடும் அவனதுகூடி

என்ற, மௌன ஸந்த நினைவில், **மௌனம்**

கால நாயகி! என, அழகும் அமைதி

கவ்வாள் கூறு!

Ⓐ கருவெளக்க வாக்கு நினைவில், அவனுக்கு

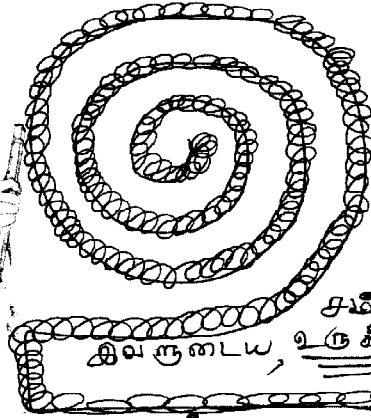
சுற்று இரண்டினால். அவ்வாறுவாய் பதவரவுக்கு

Ⓑ கருவெளக்க, சாட்சி நினைவில், அவனுடைய

மாயா! அக்காரியக் கைசெய்யும்.

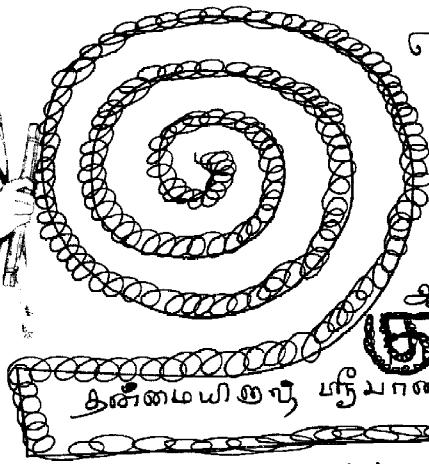
Ⓒ கருவெளக்க நினைவில், போக்கு உறவு!

அன்ற நினைவில், **தான் தானம்!** கருவெளக்க.

திங்குஜனாவின், 147
 வினை எய்யடி
 கடிந்து நாசமா கிறது
 என்ருவீ? முன் கடு
 கூனியின் ஜன்மாயுதி
முன் கழுமீவின்
 சமீபநூதம், தொண்டுகாம்.
 இவருடைய, உருக்கம்! உக்கம்!
 செரடெம்

- உலகியுக்களினியுட்குங்காத நுடைமெறுகிறது.
- 1 மறுமீயு வெறிவிகீக, இயவ ரதீகு னீமையாளி,
 ஜனா குநீற வராளி என், ஆதி விட டாளி.
 - 2 அக்குநீற வராளிக் கு, கடுமீ தண்டினையாக,
கழுமரம் உநீற, ஆனை விறவீவிகீகமீயடீது.
 - 3 ஜனாவை, கடுமீவின் உநீற ஓர்கடடைவண்
 டியில், உநீறிக் கு தொண்டு மோகிணீறாரீ களவவர்.
 - 4 **கேரடி குண** மக்கள்! இவள் செய்க்கு, திருடகு
 குநீறக்கிடுகு, கடுமீகுதண்டினை, சநீ குறடி
 அடைக்கரை.
 - 5 உக்கியின்! மதவ குணமக்கள், இயகோ!
புனிதவ திகீகா! கடுகு
 தண்டினை? வளரீதவ வரீகுமீ! ஓர்மலா ரதீமா
 ஷம் குறடி கு வடுமீ தொண்டு-ஆம் **வருந்தா**
மறுமீ நியாய அநியாயம் குகடீகாமஜுமீ
 மெளனம்-சாதிகீ குருக்களா? என்கம்.

எம்பலமும்
 தருநாத
 தன்மையினவீடு
 ஸ்ரீராம விராஜ கயம்
 பின் கண்ணிராலகயம்
 ஆடகொண்டாமும்,
குரு திருமய கிரிவீடு
 தன்மையினவீடு ஸ்ரீயாண்டு ரங்ககை வந்தது
 வறட ஸ்ரீ

அந்த பண்டரி நாசுகதிய **பூண்டிராங்**
கயும் | **ஓம்படி** **கண்கள்** | **பூடி**
 ரொண்டானை என்னும், அவம் யினர்.

செய்வீடு | **குடியல்**, **ஆலயக் கிவீ** உள்
 யாண்டு ரங்கன் | **எம்படி** **வீதி** | **வழியாக**,
 யார்க்கும் **அன்பர்கள்** | **யார்க்கும்** **குடியில்**

ஐ குவின் **கந்தல்** | **குணியானை**,
பாதி | **குணி**, **அவன்** **உடலில்** **சுந்திய** **குடியிலும்**,
மீதி | **குணி**, **எல்லோரும்** **அமைதி** **வெறுங்கள்**,
ஸ்ரீயகவரமும் | **யானும்** | **ஓர்** **யக்கையை** **காக் கவி**

போகி **குரும்** **என்று** **அய்யஸ்தம்** | **குடே** **குடி**
 யானும்

வலிய நரீதி
 ஆடகொண்டிழம்!
 ஸதீ குடுவாக, நாய
 தேவநாடுநீநீநெடுது
 அயி, ஜீவனி குக்ககது
 ஆக்கி லிபுது.கிபீடு
 யமகடுகிளென்ற, ஸதீகுடு
 கிறை கடுகிளென்ற, யானிடு மநீ
 திண்டுலமாக, விரிகரி கா மேலநீறு,
 ரொடலம்

ஐ தம் அய கடுகிளெ, உயரீதிநீ கொண்டு,
 ஐறு வநீடுகாம்! கிடுகா அயயம் தநீடுகாம்!!
 ஐறு வநீடுகாம்! கிடுகா அயயம் தநீடுகாம்!!
 ஐறு வநீடுகாம்! கிடுகா அயயம் தநீடுகாம்!!
 சநீறு காவ தாமதநீதிநீடு, கிடுக ஏறுசு யை,
 மனிணி ய்பா யாக! உன்னை

திருநடனம்! யாமே!

அக்கிய எமகீடு எநீடு தண்டி, வேறுமாமலும்கொ
 உன் போன்ற, எமயீயனிபர் கரினி!
 திருவடித் தூசிரைய யே! தினலும்பு திகீலும்

கிடுக ஏறுசு யை! மனிணி ய்பா யாக! என் எம்
 மநீயாண்டு ரங்கனி! ஓடிவரும் போது, தூநீறுக்கண
 கீகரண, ஓட்டைக னிடையே, ஸீய தவானி,
 மெனியை, தரி ஸித்து மகிழ்நீதனர்! ஜைவின்!
 கிறைகடுகடு, பகீயாரி, அகீ கடுமரம்! குடு! கடு!
 கிடுகடுகடு, தனிர் மிடது. தூநீறுகடு மயம் ஆந்து.

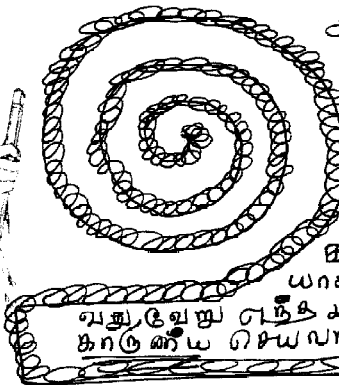

150

அவள் வீடு தேடி
 வருது, தமது
உச்சிவந்தம் இலமாத
புனிதமாதிகி மணி
மாய அநாதகை நிலையி,
 அவள் கரத்தை தம்சாய
 கமக்கா நிபந்திதீ கொள்கி,
அவள் அநாதகை தாக காட்டி,
பரவளையி தொட்டு

புதியாளர் குறவீகன்! ஜனநாய, அம்மடி டயதூக்கி,
 உச்சி மோநீது, சூத்தமிடே, குனிமடி மீது இடுக்கி
 கொண்டு, இருவாக்கீதை சொல்லுவாள் :-
 ஓளம் அருமை இது.

இந்த ஏழையை, திடீர்விடாகே
 மனதில் வருக்கம் கொள்ளாடு. எத்யாக **பழி**
பாபத்தை சமக்க வைத்து விட்டாணை. என்னு
 ஆக்கமம் கொள்ளாடு. இம்மடி உறராக் குனி,
 திருமும்பட்டம்! சூட்டி, கோவலம் படுக்கி
 விட்டாணை எது, கோமம் கொள்ளாடு. இந்த
 குற்றம்! தாமவேஷ்டி & நாம ஜெயர் குடுமபு
 கிநீடு சல்லம்
 இந்த குற்றம்! சுவயயாணியாநா, காமலர்
 வாயம்முடி அல்லம். திருட்டு
 சூசுமயாக, யாடே இந்த, குற்றகீதை உற்து
 கொள்கி கடுமம். அதிவி யாடு மொறுப்பலம்

அங்கு தம் மாயா
நாயகி, உந் காமல்,
ஆசனீந் உடைபீமை,
புறத்திய சமுடாகம்,

151

காடீடி, கடினை உடைபீன்
காடீடமல், காடீடி முழுமை
யாக, அயிர் குட பகீகி கொள்
வது, வேறு எந்த பகீகி இல், காடீடி குள்
காடுகீய செயலா சல். அடிக்கடி.

யாழை! அனைத்து யும், நீயும் கொள்
கிடுகீயை, உறர் அறிய! உலகம் அறிய!

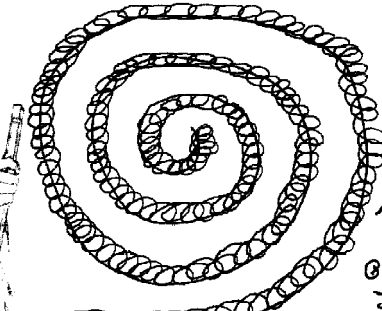
அந்த சமைய அறிய! எவ்வோரும் கேட்கும்.

நாமியர், **சுந்தரியம்!** என் உறவிடம்!

கொடுகீ! கொடுகீ! மண்முடி! வேணீடுகி முன்
அந்த கிடுகீ மாயமன் என்தும் கபடநாடககீகி
ரகாரி.

ஐது! — லே ஜகன்நாதர்! லே பரணீடு அங்கர்!
லேமண்டரிநாதர்! லேநாஸர் அநாஸ விடல்!
லே கபடநாடக கீகிர தாரியே! என்னே உன்
நடிப்பு? என்னே உன் நாடகம்! என்னே உன்
அநந்த விசயாடக? **உன்!** யோனீறு,

அறிய! சொல்கமாக கிருவீயர் கீடு, என் அம்
ஆனந்தமே! **மணம்!** உயிர் உட டோர்கீடு,
என் ஒருனீ லும், கவகீகி! சநீகீகி! யயதுகீகமே !!!

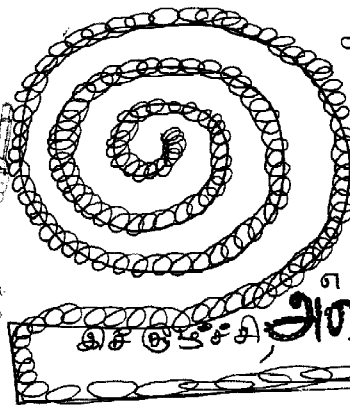

ஜார்ஜஸ் யம்-
 ஜைகணீயம்
 சும்! அநிகாநிகர்
 கண்களுக்கீசை, முகலிவ்
 ஆயமணம்
 நிதரியாமல் மறைத்த
 யானிபரங்கள், இயர்கர்
 தேய்க்கணிக் கொள்கை

153

நிதியால் ஆயமணம் தீர்வு தேடித்து வைக்க
 நிதியாகக் காண்பிக்காணும். தொடரம்.

கிசீ ஜீவர்களின், **வினை** யும்/ **மன** னும்!
 அந்வாமல், உன் **மாயா**/ **கார்யம்** **விசு** ய்யடி
 நடைபெருகும். ஆக்கிரம்! கோயம்! கொள்கைகளு
 என் சொல்கியே? உனக்கு சினை யாமல்,
எவரும்! என் யொருமும்! எந்த கியகீக ழும்!
 உருக்கரவல்லிபவா, ஆக்கிரம்! கோயம்! ரணை,
 கோயு ளைம் தேரணீயம்? **புழு** எணீற சொல்கியும்,
பாபம்/ எணீற செயலும் **மலை** விடுக்கியாண்டு
 அகலும், உன்கருணையால், வினை தேடிக்கொ
என்கருணை தேய்க்கும்! கருணையால், மனைம் அகல்கியும்
பிணீற குக்கீகம் ஒன்? திலேருவகுறண்டு
 ஹேயிரபா! கிணீக ஜீவர்களை, நிமிக்கியாக
 தீ உன் மாயா விருல், செய்வது அனைக்கியும்,
கருணை/ யின், உனக்கீதுவமாகும். கிணீற
 உணர்வால், **அறியாமையினால்!**

அம்படி தேடித்
கண்ணெகாநீருமீ,
நிலயிலீ ஆவறணம்,
இடைக்க தனிமையால்,
ஐதவைத்திடுடிதரணி,
என உறுதி செய்கரை.

153

அவனுடையது

உடைமை / உரிமை யிற்

மணதூதர்! மற டீடிக்க கொண்ட மறநீர்,

மறே! சிறமயீயகுதிருநீகன் ஆறவீ சமரீகன்

இதீய சுகவாஸிகளும் மறநீயுறவு டீடி

தன்மையாலி, திறை உரை டீடியலிலி. இவரீகன்

மறநதயுமீ! இயக்கீதையுமீ! **கணதூதர்!**

மறவரீ சசியலதால் நுகரீ நதீடீ அடைநீததை

முனீ எம் கர்ம வரீயடி, யரம் இணைம் எடுக்க

மறநதாரை! **வக்கீதையுமீ!** ஆகியணை நங்க லியம்

உன் சசாவயீயிதரீயமீ, தணீர் சிதுபவிக்ஷண

ஸப்தீகூடு! வக்கீகாக, இவ்வளவு தாவதாமதமீ

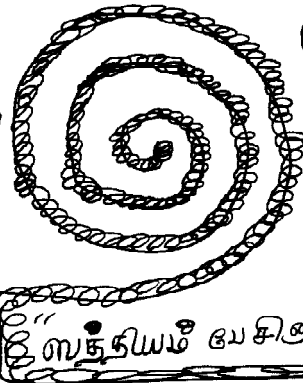
அதனதமீ, எம்நுநீமைக்கீதே எந, உணரீக்கோமீ. இயலே

இருமீயது ஒனீறே! நடவீயது நவலும்! என அநீத

ஒனீநிலி, நியுமீ யானும்! குறையுமீ! ஒனீக்குறமீ.

என அடிக்கரை **கூடுபாயம்** **பாயம்.**

எனீவரமீ ஒனீறே! அதுசியலும்! அதுயானும்! இதுவக்கீயமீ.

ஸத்திய வாக்கை
 ஸத்தியம் பேசு.
 தர்மம் செய்.
 நாயை அடக்க.
 கருணையோடு கரு.
 "ஸத்தியம் பேசினால், தர்மம் தரில் வயறுமீ"

"புந்ஸதீ குரு திருவடி துணை" "நூலினர் கருவெதிலி"
 "தெம் வம் மறுபடியானும்" "யுத் பாவம் குத் பவதீ"
 "புந்ராம், ஜெயராம், ஜெய ஜெயராம்" "ஆ"
 "அகம் பிரம்மம், ஜெகம் பிரம்மம், அகமே ஸ்வம்"
 "ஜெகம், பரமம், ஜீவர்கரும், சிவமம் கிளவி"
 புந்யாத நமஸீ காரம் பநீதிய ஓர் சிறுய
 விளக்கம்.

- 1) அன்பர்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர், பாத நமஸீகாரம் செய்ய வேண்டும்.
- 2) அப்படி செய்யும் போது, பாத நமஸீகாரம், செய்வவர், தொடுப்பவர் ஆகிரார்.
- 3) பாத நமஸீகாரத்தை, ஒருபவர், வாங்குகிறவர் ஆகிரார்.
- 4) தொடுப்பவருக்கு, வாங்குபவருக்கு, ஏதாவதில், குருகுயா, என்றால், குருநாதா, என்றால், சிவரீகீக இவண்டும்

ஸ்ரீபாதநமஸ்காரம் பற்றிய ஓர் சிறிய விளக்கம்

கிதாவீ, மறவ
வமரமை! 155
 குடு! குடு! குடு!
 வதை! வதை!
 சுவீகேர ஜம்
 அநவதுசுசுசுசு!
 நானீயுன்! நானீயென்
 இவை அநவதுசுசுசுசு
 நானீயுன்! நானீயென்
 அநவதுசுசுசுசு

5 கிதாவீ, பாதநமஸ்காரம் கொடுப்பவரும்! வாங்குவவரும்! அந்நகர நாம குடியாக இவ்வீதி நகரம்.

6 அவ்விரும்பும், குடு தேவராக வமரணி வடுகடுகர்கள். உங்களுக்கு தேவன், உங்களை மறந்தி விடுவான்.

7 பாதநமஸ்காரம் கொடுப்பவரும்! அந்நகர வந்தவரும்! நகரமுடைய, நாம குடியை கிடைப்பவரும்! வடுகடுகர்கள்.

8 கிதாவீ, இவ்வீதி! கிடை! மகம்! மொழி! நகர! அந்நகரம்! கெட்டு அடிகிறது. அதாவது எல்லாம் ஒன்று/என்ற அதிவைதம் நினைப்பது/பேதம் குடுகடுகடு! வடுகடுகடு! நாமகிறது.

9 இவ்வீதி தேவராக அந்நகரம் யி குடுகடு அந்நகரம் செய்கிறும். கிதாவீ நகரம்.

10 கிதாவீ, இவைதம் யி குடுகடுகடு. கிதாவீ அதிவைதம் நினைப்பது/பேதம் நகரம் கிதாவீ வடுகடுகடு. என், நாமகிறும் எல்லாம் ஒன்று/என்ற அதிவைதம், நாமகிறும்.

பய்யா

சிறியவன்/ பெரியவன்/
 எப்பது உயரத்தையோ/
 உடையோ/ **156**
 குறிய்பது,
 வெளக்கெட்டி நெய்
 வீதம் ஆனால் பரமபரி
 கீழ்க்கீழ்க்கீழ்க் ஆனால்
 ஒன்றை வகையாந்தென்
 குயத்து, குறையானது
 சுவீகரிக்கால் கவக்கையம் கீழ்க் கொடலும்

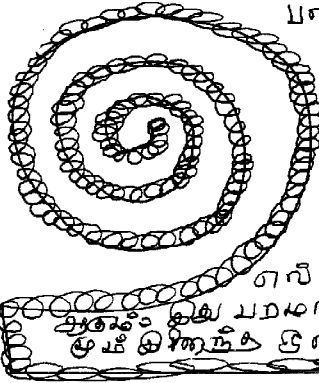
பாதுநமஸ்காரம்! பற்றிய,

ஒர் சிறிய விளக்கம்.
 அன்பர் :- சிறியவர்களை பெரியவர்களை எப்படி
 நமஸ்காரம் செய்வது? அதுதான் என்று
 நினைக்கின்றீர்களா? அல்லது அது
 நமஸ்காரம் :- யார் சொல்லுவது அது
 தரிசு அம்சம். சந்திரியாசுதன் அம்சம்
 இதை நினைக்காத தரிசு என்று சொல்லலாம்.
 அகநினைவு, அகநினைவு அகநினைவு.

ஸாது! தரிசு என்று சொல்லலாம். இதை
 நினைக்காமல் செய்து **து** சொல்லுகிறாயா?
 நினைக்காதீர்கள்? நினைக்காதீர்கள்? பரதந்தையர்?

பணி! தரிசு.
 அன்பர் :- நீங்கள் சொல்லும், அம்சம், அம்சம்,
 தோன்றவில்லையே, காரணம் என்ன?
 நமஸ்காரம் :- தரிசு உறுது. சந்திரியாசுதன்,
 தரிசு காரணம் போது **து** போகிறது.

ஸ்ரீபாதநாமஸ்காரம் பற்றிய ஓர் சிறிய விளக்கம்

பலகால யுகீத
 யுகீதமரணது
 துவகாவதீதில்
 பேரகாதுதகாண் ஆறது
 திறைடி குருடாநீவுடர்
 உதுவியுடர் குருகுல்.
 எவ்வரவேதமே அர்வநரமே
 ஆதம் து பரமசிவீதமே ஸரதுதரம்
 முக் குருகுல் குருகுல் குருகுல்

வைதீயமே - ஸ்ரீபாத நாமம், ஸ்ரீபாதவரணம்?
 குருகுல்! பரமசிவ தோஷமுது உணர் நாமமு
மயக்கம் அம் சுவராயம், உறற கீதமது.

அண்பர் - ஸோபாபா! கணவனீ மனைவி! பந்தாயம்
 பெந்தேரை குருகுலககர்/பந்தாயம்! பெரியவர்க
 துணயவர்க/பந்தாயம்! அண்பர் & அலீவகவர்க!
 பந்தாயம், இந்தப் பாதநாமஸ்காரம், பந்தாயம் அனைக
 சந்தேகங்களை வடுகின்றன. அது பந்தாயம், உறற, உறற
 உறறகயம்.

வைதீயமே - குருகுலம்/இறை கவணமாக கேள்.
 ஸ்ரீபாதவரணம், **நாண்கு** நடுகநி ஜம்,
 இலீவற & உதயீவக தர்மநீயியலி:

- (A) கணவனை மனைவி உணங்கவரம். ஆறலீ மனைவியை
 கணவனீ உணங்கவரகாது.
- (B) பெந்தேரை குருகுலககர் உணங்கவரம். ஆறலீ
 குருகுலககர் பெந்தேரை உணங்கவரகாது.
- (C) பெரியவர்களை சிறியவர்களை உணங்கவரம். ஆறலீ
 துணயவர்களை பெரியவர்களை உணங்கவரகாது.
- (D) அண்பர்கள் & அலீவகவர்களை/இவர்களை
 அலீவகவர்களை & பெரியவர்களை/இவர்களை
 உணங்கவரகாது.

சமீபம்
 அதிவரிஞ்சுரம்
 தர்மமாதிய
 இந்து ஸாது 158
 தர்மத்தினத வெருஷ்
 திடையிடிக்க
 இயவ விஸ்வீகாரணம்
 வியபரம்/விருப்பம்!
 ஆட்பரம்! இவைகனிஸ்
 பாடல், படிப்பு, படிப்படி! இவைகனிஸ்
 சேட்பு ரபாரு ஈகயாருமீ.

இதுவே, வெளக்கிடு தெய்வீக **தர்மம்** ஆகும்.

ஆலர் **யர் தர்மம்! ஸாது** தர்மமாதிய,
அதிவரிஞ்சுரம் தர்மம்!

மேலே கூறிய நான்கு உருவீனருஷ் **பேதம்!**

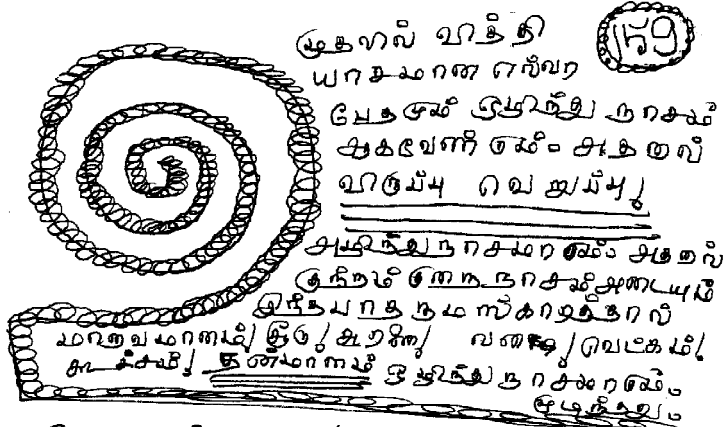
காமமம்! விருப்ப வெறுப்பி இவ்வமம்,
சூற்று! உணர்வு தெருருஷ் நமஸ்கரம்செக்காவு

தோஷம்! கல்வி **ஆறல்???**

- (A) தணவன் மனவியை நமஸ்காரம் செய்வதம்
- (B) வந்தோர் குதீசுக்களி ११ ११
- (C) வாரியவர்கள் துறியவர்களை ११ ११
- (D) படித்தவர் படிக்காதவர்களைப்பற்றி ११ ११
- உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர்களைப்பற்றி ११ ११

தயற்க தோற்றிணல் அகரவது
 (உன்மனமீயக் தேயமாகவிரிவி)

ஸ்ரீபாதநாமஸ்காரம் பற்றிய ஓர் சிறிய விளக்கம்

சுந்தரகதீதரவி களநீத மும்! களநீகதீதரவி

கவகீக மும்! கவகீகதீதரவி **பயமுமம்!**

தேவநீநிரவி! அவகீள் **மாரணம்** பக்ருவமீயடகீ

தண்ணமயாவி அமீயடி விதீயநரசமாரண முறைகிவ்

நமஸீகாரம் செய்ய சுவண்டரமீ எநீயு, மாரணவக

கேடீடுகீகரளீ எய்யடுகி ருநீகரீ. காரணம்?
பயமேயுமீதம்! அகவே கவமம் குகவை.

இறைநடுகு உணர்விறவ், துணிநீதவதுமீத துக்கம் **கிவ்**

அநீடு மமை, மலகீதரவி விடுகிறது எந், உணரவுமம்

பழக்க & வழக்கமாரணமாரணது!

(பேச்சு) (செய்து)
உநீகரீ வகீகீகிறகு எணமமும் உணரவுமம்

இருமீயதுகூடுவ், நடமீயது, குவமம்! **சு** **யாபா.**
எனவைறாகீதயம் காரணமாரணம்
எல்லாம் குணமம்! தது யாரணம்! அது தயே, அது விக்கியமம்

அன்பின் குடிசை

எல்லாம் நீ!

Abode of Love
You Are Everything!